Gode Kammerat,

Kulturudvalget i den Rødoverussiske Sovjet præsenterer med revolutionær stolthed efterårets rollespilsoplæg til de fynske og jydske kammerater.

Med revolutionære hilsener sender vi jer følgende:

Bemærk, at denne synopsis indeholder materiale, der ikke er gentaget i scenariet.

Marx Mildner Luften for den Flåede Mår

En Sibirisk Odysee

Synopsis:

Okhotsk, sensommer 1922:

Seks overbeviste Bolchevikker begiver sig ud på en sibirisk Odysse'e.
Målet er, at erobre en sælfangerbåd ved Beringstrædet, og benytte denne til at genindtage den japansk besatte havneby Petropavlovsk.

- - -

Rejsen skal foregå på vogne over land til Kolyma-flodens øvre løb. Herfra med tømmerflåde til Nishin Kolymsk ved Polarhavets kyst. Og endeligt fra Nishin Kolymsk med hundeslæde (som de derboende kammerater utvivlsomt med glæde stiller til rådighed) ad det tilfrosne østlige flodleje til Anadyr ved Beringstrædet, hvor sælfangerne ofte lægger til for handel og frisk vand i april måned.

Ved kammeraterne i Anadyrs hjælp skal man så beslaglægge den størst mulige sælfanger, sejle den til det smalleste sted på Kamchatkahalvøen, hvor Den Røde Hærs 3. Sibiriske Armés, 2. Korps, 1. Division, 1. Regiments 2. og 3. Battaljon vil stige ombord til landgang ved og erobring af Petropavlovsk.

Sårvidt General Bogdinin - 3. Sibiriske Armés øverstkommanderende

- - -

Der er desværre ingen kammerater i Nishin Kolymsk. Byen styres af en despot - Ivan Sergej Karapov - der i sit vanvids storsind har sendt byens eneste oceangående skib afsted til San Francisco med en petition til den Amerikanske President Wilson om at optage Trans-Bering som USA's 49. stat med ham selv som guvernør. Imens holder Ivan Karapov den lille by og dens knap 500 indbyggere i et jerngreb.

Der er desværre ingen kammerater i Anadyr. Som følge af et bombardement i sommeren 1922 er byen brændt ned, og hele den russiske befolkning flygtet til Petropavlovsk, hvor de er interneret af japanerne eller gået til grunde. De eneste tilbageværende beboere er den lokale Inuit-stamme, der pludselig har fundet sin traditionelle vinterboplads til rådighed igen og præsten Piotr Alexej Grusheg, der har udråbt sig selv til de sibiriske eskimoers apostel.

Der er heldigvis ingen japanere i Petropavlovsk. I lyset af den ustabile situation i det sydøstlige Sibirien har den japanske overkommando besluttet at afblæse krigen imod Unionen af Socialistiske Sovjet Republikker, og som følge heraf er Petropavlovsk blevet evakueret i løbet af marts måned 1923, og den forbløffede befolkning overladt til sin egen fremtid.

Skvidt Virkeligheden

- - -

For at komme frem til det mål, som de seks kammerater altså i virkeligheden ikke behøver at nå, må de altså overkomme en række forhindringer.

A: De er nødt til at redde sig levende ud af Nishin Kolymsk med de fornødne forsyninger og hundeslæder.
Dette kan enten gøres ved at holde sig gode venner med Ivan Karapov (muligt) og overtale ham til at forære sig forsyningerne (næppe muligt). Eller det kan gøres ved at finde anden hjælp i N. Kolymsk (se nedenstående muligheder) og stjæle de fornødne ting (langt mere muligt).

Venner i N. Kolymsk:
Portland Cinematoskopic Institute (PCI). PCI består af én mand - amerikaneren Simon Raleigh. Simon kom til Sibirien for at lave et "hit" af en filmet rejsebeskrivelse i efteråret 1917; men da han næste sommer kom ud af tajgaen med sine bærere og sin guide, var han blevet lukket inde af Revolutionen. Han overtalte Karapov til at sende petitionen til Wilson i det håb, at han selv ville komme med skibet til USA, men opdagede til sin rædsel, at Karapov ville have ham i N. Kolymsk indtil hans tiltrædelse som guvernør, for at Raleigh skulle producere en dokumentarfilm om den lykkelige begivenhed. Raleigh er for længst løbet tør for film, men han drejer lystigt videre på sit kamera, og forklarer manglen på produktion med at han ikke har de rette kemikalier, så disse historiske billeder kan først fremkaldes når man igen får kontakt med resten af verden. Simon Raleigh er efterhånden blevet så mør, at han vil støtte hvem som helst, der kan give ham håb om en dag at komme væk fra N. Kolymsk.

De utilfredse borgere. Ca. 470 af N. Kolymsks 493 indbyggere ville hellere end gerne se Karapov fjernet. Problemet er blot at finde nogen, der kan indgydes det fornødne mod til at lede oprøret.

De utilfredse underordnede. Ca. 20 af de resterende 23 indbyggere ville også gerne se Karapov fjernet - men det er på betingelse af, at de kan overtage posten.

B: De skal overvinde en gruppe japanske pelsopkøbere på vej til Anadyr. Dette er en ren actionscene, der dog kan give en del forhåndsoplysninger om situationen i Anadyr.

C: De skal kapre en sælfanger med en besætning på ca. 40 mand ud for Anadyr - til denne opgave må de enten være geniale eller have eskimoernes hjælp (genialitet kan umiddelbart udelukkes).

Eskimoernes støtte vil kunne vindes ad én af adskillige veje:

i. I konkurrence med Piotr Grusheg kan de omvende eskimoerne til kommunismen, hjælpe dem som gode bolchevikker til at oprette verdens første eskimo-sovjet og derefter anmode om de nyfundne kammeraters hjælp til en revolutionære militær aktion. (Den ideologiske metode)

ii. Uden hensyntagen til Piotr Grushegs arbejde blandt eskimoerne kan de overbevise eskimoerne om, at sælfangerne ødelægger deres fangstmuligheder (det har de jo en fornemmelse af i forvejen) og overtale dem til at slå et slag imod sælfangerne. (Den økologiske metode)

iii. Ved at argumentere med Piotr Grusheg kan de overbevise ham om, at Kommunismen som udtrykt i Det Kommunistiske Manifest (Marx/Engel 1848) faktisk er en mere kontemporer måde at udtrykke de oldkirkelige principper, som de kendes fra Jesu lære, Apostlenes gerninger, Paulus' breve, Kirkefædrenes værker, Sankt Antonius' eksempel osv. osv.. Grusheg vil så hjælpe dem med at overbevise eskimoerne. (Den teologiske metode)

iv. Under til sidesættelse af ideologisk/teologiske forskelle kan man appellere til Grushegs fædrelandskærlighed - som repræsentant for den Russiske Kirke må han dog hjælpe til at forsvare Moder Rusland imod ydre hedenske fjender, uanset under hvilket navn og styre Rusland er. (Den patriotiske metode)

v. Såfremt de (pr. definition) ikke geniale spillere er ude af stand til at argumentere sig frem til en løsning, kan de få lov til at redde høvdingens førstefødte søn fra et koppel vilde ulve eller en isbjørn fire dage før den første sælfanger kommer og derved vinde eskimoernes støtte. (Den idiotiske metode)

Essens:

Dette er et kommunikationsscenarie - et ideologisk, etnografisk, teologisk, konspiratorisk scenarie. Det kan godt spilles med hovedet under armen - men hovedet vil kede sig. Ideelt set skal scenariet spilles af en gruppe, der indeholder en der er politisk interesseret, en der er teologisk interesseret og en der er kulturelt interesseret. Resten af pladserne kunne jo passende fyldes op af en suffragette, en historikker og et medlem af Greenpeace. Men hele scenariet bør præsenteres under headingen*:* ***For folk, der kan holde ud at høre på hinanden.***

Dette er en Odysee - en rejsefortælling, hvor rejsen er uvedkommende. Det er grundlæggende set imaterielt, hvor mange måneder spillepersonerne strider sig igennem vildmarken, hvad der tæller er de isolerede og forhåbentligt vedkommende oplevelser, de kommer frem til. Den spilleleder, der bruger over 180 sekunder på en tre måneders slæderejse er kørt af sporet - hvad der er vigtigt, og hvad der skal bruges tid på, midt i denne storslåede og dødsensfarlige natur er menneskene, deres skæbner, og mødet med dem.

Marx mildner luften for den flåede mår

En Sibirisk Odyssee

Et scenarie til Spiltræf 96 og Pentacon 96 af Malik Hyltoft

Musa! fortæl mig om Manden, den vidtbefarne, som flakked
Meget omkring, da han havde forødt det hellige Troja,
Saae mangfoldige Byer, og fik deres Sæder at kjende;
... *Odysseen 1, 1-3*

Første Sang: Afrejse fra Okhotsk

Efter General Bluchers fremstød imod Khabarovsk i sommeren 1922 er de japanske tropper blevet tvunget på tilbagetog på en bred front. Okhotsk, beliggende i bunden af Okhotske Hav, der skiller Sibirien fra Kamtchatka har således fået kontakt til resten af Sovjetunionen, og skønt sommeren går på hæld er der forårsstemning i den næsten 300 år gamle befæstningsby.

General Bogdinin - øverstkommanderende for den Røde Hær i Okhotsk - skal sende seks overbeviste kammerater på en farefuld specialmission gennem det østligste Sibirien. Hver enkelt af dem har været igennem deres personlige udtagelse - dette her er den sidste fælles briefing.

Spilsekvens 1: Briefing og peptalk fra Bogdinin.

Spil Bogdinin med så meget pondus som muligt. Han er ikke nogen stor general, men han er øverstkommanderende, overbevist kommunist, og hans vovefulde plan skal placere ham på Kommunismens øverste tinde.
Den militære plan har ikke nogen særlige detaljer af den simple grund, at man intet ved om de områder der skal opereres i, men Bogdinin gentager den gerne gang på gang i al sin ufuldkommenhed.
Samtidig skal du bruge Bogdinin til at få spillernes interne relationer igang. De er alle gode kommunister, men Bogdinin vil forvente, at de også udtrykker det i ord, så han er sikker på, at han kan stole på dem. Endelig vil han forsøge, et sidste lille stik i protest over at være tvunget til at acceptere kvindelig deltagelse i hans pretentiøse projekt.
Hvis spillerne forsøger at udtale skepsis overfor projektet, skal de mødes med en mur af dogmatisme. "Tror I kammerat Lenin lod sig afskrække af de forhindringer der lå foran ham", "Enhver god kommunist vil juble over en sådan chance for at tjene Den Kommunistiske Internationale", "Sporer jeg en kim af borgerlig revisionistisk tvivl i dig kammerat ...?"

Spilsekvens 2: Forberedelse og afrejse fra Okhotsk.

Giv spillerne en begrænset indflydelse på deres spillepersoners udstyr. General Bogdinin har sørget for alt elementært militært udstyr til sibirisk krigsførelse, men intet andet.
Hvis en spiller ønsker noget specielt må du igennem tre faser:
1: Kan man skaffe en sådan ting i en lille sibirisk by i 1922. Hvis ikke, så sig blot at det er umuligt - det var der jo så meget der var.
2: Lad spilleren forsøge at skaffe tingen. Spillerne har ikke nogen særlige penge, og ejerne vil sikkert nødig forære det væk.
3: Lad spilleren forsøge at overtale General Bogdinin.
Resultatet af denne proces er, at spillerne kun får lov til at tilføje udstyr, som de har en begrundet formodning om kan bruges på deres mission.

Afgangen fra Okhotsk foregår i første halvdel af august i strålende solskin med tre muldyrtrukne vogne, eskorteret af 16 soldater. Den første vej op mod de sydligste udløbere af den Verkhoranske Bjergkæde foregår gennem tæt nåleskov, men ved nedstigningen på nordsiden af bjergkæden er nåleskoven forsvunden og afløst af en tæt kratskov.
Soldaterne har fældet fyrretræer på sydsiden af bjergene, og laver en tømmerflåde til spillerne ved Kolymnas øvre løb. Herefter vender de om, og lader spillerne alene med deres mission.
Det er den 4. september, og den første snert af nattefrost ligger i luften.

Spilsekvens 3: Kolymna

Kolymna er ca. 1200 km. lang, og tømmerflåden kan tilbagelægge op til 40 km. om dagen med et gennemsnit på 30. Hvis alt går som det skal vil spillerne altså være fremme i Nisjin Kolymsk 15/10 1922.
Rejsen ned ad Kolymna er begivenhedsløs og kedelig. Der er ingen grund til at gå i land for andet end at overnatte, og der er intet fornuftigt for spillerne at tage sig til.
Afhængigt af, hvor gode dine spillere er til at nusse vil de kunne bruge minutter eller timer på denne rejse. Det er vigtigt at det bliver minutter.
Hvis en spiller har noget han vil nå, så find ud af det i en fart og giv en respons på det. Hvis der er tilløb til at tage én dag ad gangen, så skær igennem med det samme, og sig, at det er den femtende oktober, og at flåden stævner ind mod Nisjin Kolymna - *tajga-melankoli har forhindret alle i at nå noget fornuftigt på vejen.*

Og til Kyklopernes Land vi kom, et ubændigt og lovløst
Folk, som fortrøster sig heelt paa de salige Guder alene.
Aldrig med Ympe de sætte, ei røre de Haand til at pløje,
... *Odysseen 9, 106-8*

Anden Sang: Nisjin Kolymsk

Når man kommer sejlende ind til Nisjin Kolymsk ad Kolymna virker byen rodet og grim. Et stort pakhus i groft tømmer dominerer billedet, byens øvrige huse og hytter ligger tilsyneladende tilfældigt spredt ud over den svage skråning. Alt er gråt brunt og vissengrønt - kun en blikdåse i en affaldsdynge eller et par lange underbukser på en tørresnor bryder monotonien.
Der er ikke noget smukt guvernørpalads, som i Okhotsk - kun en to-etagers bygning, klemt op ad pakhuset. Pelshandlernes - og dermed byens lederes - hus.
Når vinden som på denne dag bærer støt og koldt ind fra ishavet bærer lyden af vel tusinde hunde og lugten af tørret fisk langt ind ad Kolymnas løb, og adviserer i god tid den rejsende om hans snarlige ankomst.

Spilsekvens 4: Landgang

Det første der sker, når spillerne lægger til ved anløbsbroen i Nishin Kolymsk er, at en underlig forhutlet mand med sygekassebriller og en gebrokken accent genner dem ombord på deres tømmerflåde igen - "Venligst, ikke at gå i land endnu - venter på modtageri!" Med mindre spillerne slår sig alvorligt i tøjeret vil de blive holdt på tømmerflåden de næste 45 minutter mens Sergej Karapov gør sig klar til at modtage dem standsmæssigt. Praktisk orienterede spillere vil benytte sig af situationen til at få oplysninger ud af de beboere, der allerede er til stede på anløbsbroen. De fleste af byens beboere vil være langt mere åbenmundede her, før Karapov kan nå at forbyde dem, at videregive informationer. Den først ankomne mand med den gebrokne accent er Simon Raleigh fra Portland Cinematoscopic Institute, og sammen med ham kommer samtlige byens 16 børn. I den efterfølgende tid kommer en håndfuld af fangerne forbi for at kigge og byens "enker", der vil forsøge at tigge sig til lidt mad eller luksusvarer.

Den der aldrig har levet i mangel, vil næppe nogensinde fuldkommen forstå det økonomiske system i en by som Nishin Kolymsk.
Guld har ingen værdi. Man kan intet købe for det, og ingen vil vide af det. Den som har meget guld kan aflevere det til Sergej Karapov og få en erkendtlighed tilbage eller blive udnævnt til æresborger i Staten Trans-Bering; men det er en flygtig gevinst, der forsvinder lige så hurtigt som man kommer i unåde.

Fødevarer og redskaber er anerkendt som betaling, men med mindre man kan finde nogen, der behøver det man har at sælge er prisen ussel, og selv hvis man kan har køberen sjældent særligt meget at give istedet.
Den sande værdi ligger i forgængelige luksusvarer - et smukt beklædningsstykke eller en sukkertop kan købe en mands arbejde i en uge. For et pund kaffe kan man leve en hel vinter, og for en kasse cigarer ville man kunne bestikke hele byen.

Hemmeligheden er, at man ikke for alvor mangler noget livsvigtigt i Nishin Kolymsk. Havet og floden sørger for rigelige fødevarer - omend kedelige, og de sidste fem års fangst af zobel og andre pelsdyr repræsenterer enorme værdier, der langt overstiger de pengeværdier en rejsende ville kunne medbringe.

Spilsekvens 5: Den første audiens

Efter de tre kvarters ventetid ankommer Ivan Sergej Karapov endelig sammen med hele delstatsregeringen. Simon Raleigh drejer febrilsk på håndsvinget til kameraet, og Sergej Karapov præsenterer pompøst sig selv som guvernør af Trans-Bering og fremstiller sin indenrigsminister, sin handelsminister og sin indianer-agent.
De tre herrer, der ligner alt andet end ministre og ved første øjekast muligvis hverken kan læse eller skrive nikker deres afmålte goddag'er, og står og luder mens Sergej Karapov kort forhører sig om, hvem de rejsende er.
Uanset hvad de rejsende siger, vil han anvise dem et hus at bo i, og foreslå, at man fortsætter snakken ved en middag i parliamentssalen et par timer senere. Når spillerne går til deres hus giver han besked ud om, at ingen må tale med dem uden hans tilladelse, og herefter bliver det meget svært, at få oplysninger ud af folk

Middagen i parlamentssalen er en farce. Parliamentssalen er i virkeligheden det store pakhus, der midt imellem stakke af skind og bundter af tørfisk er blevet udstyret med et langbord og to lange bænke. For enden af bordet troner Karapov, udstafferet i tyk zobelspels, med en slidt fez på hovedet og en halv slukket cigar i mundvigen.
Den såkaldte indenrigsminister forsøger at åbne mødet med en række formalia, der skal give udseende af, at man skal til at modtage de første diplomatiske udsendinge fra Rusland, men han har problemer med at holde rede på de fine ord, og de fleste af de menige parliamentsmedlemmer synes kun at være interesserede i at få noget at spise og især drikke. Hvad der virkelig kommer til at ske er, at spillerne og Karapov snakker med hinanden. I baggrunden står Simon Raleigh troligt og drejer på sit håndsving.
Hvor Karapov tidligere på eftermiddagen kunne synes uanfægtet af, hvad spillerne måtte sige om deres opgave og stilling til Karapov, så forventer han nu, at spillerne viser behørig andagt overfor hans ophøjede embede, roser den storslåede ambition, og sværger fuld troskab overfor ham selv og Staten Trans-Bering. Skulle spillerne ikke formå (eller ønske) at vise nok ærbødighed vil de enten blive sat i husarrest på ubestemt tid eller få alle deres ejendele konfiskeret og blive degraderet til fiskerensere indtil diplomatisk forbindelse kan genoprettes med Rusland.

Langstrakt spilsekvens A: Ophold i Nishin Kolymsk

Uanset, hvad mødet i parlamentet fører til, spillerne få en del ventetid i Nishin Kolymsk. Ved udgangen af oktober er floden så tilfrosset, at den er umulig at sejle på, men først i begyndelsen af december vil isen være tyk nok til at bære en hundeslæde.
Hvordan denne påtvungne ventetid forløber, og hvor lang den bliver er helt op til dig og spillerne. Brug så mange eller så få af personerne fra byen som du har lyst til, og spil efter gehør. Her er et par grundrammer.

X: Spillerne får husarrest.

Prøv at få spillerne til at føle, hvordan de går hinanden på nerverne og langsomt slides ned af de umenneskelige forhold.

Huset består af tre rum: Vindfang - 1*1 meter, med udgangsdør der er sømmet fast og forsynet med et hul på 25*25 cm, og en dør indtil stuen. Stue - 3*4 meter, med et vindue med tilsømmede skodder, to madrasser, brændeovn, et bord og en stol og dør til køkkenet. Køkken - 2*3 meter, med komfur, køkkenbord, vask (uden vand eller afløb) samt en tilsømmet bagdør.
Maden består af en spand vand og et par tørfisk om dagen (ligesom til hundene).
Der er ingen toilet, men for et guldur eller lignende kan man bestikke sig til at få en ekstra spand, og så må man løsne et gulvbrædt og hælde indholdet ud under huset. Det fryser hurtigt, så lugten er rimelig overkommelig.
Der kommer intet brændsel, så man må bruge hvad der er i huset og bestikke sig til tændstikker, hvis man ikke har nogen.

Huset bevogtes fra de opadliggende huse af et par mænd med jagtrifler.

Ressourcer: Sergej Karapov ser ingen grund til at "strippe" spillerne, hvis de skal i husarrest. Hvad de har på sig tager de med sig i arrest - resten konfiskerer han.

Løsning: Der er kun én person i byen, der er desperat nok til at hjælpe spillerne, hvis de kommer i husarrest. Det er Simon Raleigh. En stormfuld nat med dårlig sigtbarhed vil han snige sig op til huset, og tale med dem gennem lemmen i fordøren. Hvis de lover at tage ham med, vil han hjælpe dem med at flygte.

Y: Spillerne degraderes til fiskerensere.

Sergej Karapov inddrager alt spillerne ejer på nær deres tøj. De får tildelt et sted at sove, og må så arbejde for føden.
Spillerne er fri til at tale med hvem de vil, men de har mistet muligheden for at bestikke nogen. Deres forhold til byens øvrige beboere vil til gengæld blive mindre og mindre anstrengt som tiden går, fordi de vil blive opfattet som almindelige mennesker som alle andre.

Z: Spillerne bevarer deres status og bor som gæster i byen.

Sergej Karapov stiller et hus til rådighed for spillerne og inviterer dem jævnligt til "oficielle" middage i parlamentet.
Spillerne er fri til at tale med hvem de vil og kan relativt frit benytte deres ressourcer. Problemet er, at de vil blive betragtet med en hvis skepsis af byens borgere, og de skal hele tiden arbejde for ikke at komme i unåde hos Karapov.
Eventuelle løfter fra Karapov om hundeslæder og forsyninger vil naturligvis ikke blive holdt, men derimod udskudt i en uendelighed.
I sidste instans vil spillerne stadigvæk være nødt til at tiltvinge sig midler og forsyninger til at rejse videre.

I Nishin Kolymsk går solen ned for sidste gang 17/11 og står først op igen for et kort besøg på ca. 10 minutter ved middagstid første juledag. Herefter bliver dagene igen gradvist længere. Kosakkerne, der grundlagde byen tog dette som et tegn fra gud på byens velsignelse, og Nishin Kolymsk var et populært udgangspunkt for de nordøstsibiriske ekspeditioner for godt tohundrede år siden.
Byens nuværende beboere lader sig ikke besnære af den slags. Den gamle præst døede efter en skræmydsel med Sergej Karapov for snart tre år siden, og byen har siden da nydt "religionsfrihed". Ingen salmer vil hilse den opgående sol på julemorgen 1922.

Hvis alt går vel bør spillerne alligevel ikke være i byen til den julemesse, som de som rettroende ateister alligevel vil fornægte. Senest en uge inden jul bør de have forladt byen med tre hundeslæder belæsset med forsyninger, godt vintertøj og et par skydevåben (rifler eller haglgeværer).

Har spillerne mindre eller dårligere udstyr end nævnt her bør de med rette være nervøse. Der er ingen udsigter til at få flere forsyninger undervejs. Det vil være bidende koldt, og det vil være livsvigtigt at være velnæret under hele rejsen, så man kan opretholde sin kropstemperatur og komme så hurtigt frem som muligt.

Hvis spillerne skulle komme afsted med for dårlige forsyninger, er der dog en redningsplanke undervejs. En lille japansk pelsstation i udstedet Veropol. Samtidig giver udstedet spillerne mulighed for at få indøvet lidt kampteknik inden det rigtig går løs.

Hvor Anadyrfloden løber sammen med sin første større biflod Viljuk, ligger udstedet Veropol. Et par Tjuktjere og en enkelt Tjungeser har her opslået deres hytter opad den lille pelsstation. Et nymalet skilt foran pelsstationen viser den opgående sol og tilkendegiver for alverden, at her opkøber Det Japanske Kejserdømme pelse og skind.

Pelsstationen bebos af to japanere, Nakada Saito, og Takemono Keiichi, og en ung Tjungesisk pige, de kalder Dochira-chan, som de har købt af hendes alkoholiserede far, som bor i nabohytten. Selvom spillerne formodentlig vil opfatte japanerne som deres fjender, så gør det modsatte sig ikke gældende. Enhver, der har skind eller værdier med kan købe forsyninger på pelsstationen, uanset om han er tjuktjer (den lokale befolkning), tjungeser (nabostammen) eller russere. Japan er ikke i krig med Rusland, kun med Sovjetunionen. Endelig vil Saito og Keiichi ikke komme i kontakt med andre japanere før hen på sommeren, og kan derfor ikke afsløre nogen militære hemmeligheder.

6. Spilsekvens: Japanerne.

Saito og Keiichi er ikke særlig vagtsomme, men simple forholdsregler tager de sig dog - de sidder trods alt på det største lager af fødevarer og værdier indenfor en radius af 200 km. Hvis spillerne formår at komme uopdaget frem til pelsstationen vil de naturligvis kunne overraske de tre beboere i færd med hvad dont, der nu måtte passe til situationen og tidspunktet.
Hvis spillerne forsøger at snige sig frem, men bliver opdaget, vil Saito og Keiichi forskanse sig i stationen, og forsøge at sidde belejringen ud. De har forsyninger nok til 4 måneder, og rigelig ammunition.
Hvis de derimod fører deres slæder direkte ind til pelsstationen, som enhver anden rejsende med rent mel i posen ville gøre, bliver de mødt med almindelig forsigtighed. Saito, der taler en forfærdelig blanding af tjuktisk, tjungesisk og russisk vil møde dem foran hytten med en dobbelløbet haglbøsse indenfor rækkevidde, mens Keiichi venter indendørs med en riffel. Ser det derefter ud til at man kan enes, og at der er noget at handle med slapper japanerne af og byder på en flaske vodka eller en kop te indenfor.
Hvad der sker, er altså meget afhængigt af, hvordan spillerne vælger at opføre sig. Bemærk dog én ting: Ved det mindste tegn på ballade vil Dochira-chan prøve at slippe væk og komme ind til sin far, og herfra vil rygtet hurtigt sprede sig gennem udstedet. De to japanere er ikke upopulære på udstedet, og der er grænser for, hvilke uhyrligheder beboerne vil tillade, at de kommer ud for. De er på den anden side heller ikke så populære, at de lokale beboere vil stå last og brast med dem, hvis det ser ud til at blive livsfarligt.

Uanset på hvilken måde, skulle besøget i Veropol sætte spillerne istand til at fortsætte rejsen ned ad Anadyr Floden med friske kræfter og en garanti for at nå velbeholdent frem.

Derfor, usalige Gubbe! da bid du blev ført af en Guddom,
Smidsk ei for mig med Løgn, og spar din bedaarende Tale!
Ei for Sligt jeg ærer dig meer, og beværter dig bedre,
... Odysseen 14, 386-88

Tredje Sang: Anadyr

Om man kommer til Anadyr fra havet eller ad floden - for det er de eneste to muligheder, så vil det første man ser være kirken, knejsende på det knap 200 meter høje Dezhnev-bjerg, under hvilket byen nærmest putter sig, som et barn i en moders arme.
Denne kirke, der af Patriarken i Moskva i 1783 blev velsignet som Sibiriens helligste sted, og 50 år senere af Zar Nicolas I blev begavet med de skønneste blyindfattede ruder, er desværre også det eneste, der dette herrens år 1923 er at se af byen Anadyr.
Hvor før lå en lille men stolt by, er nu kun forkullede stubbe. Og de uvante hæse struber, der rejser sig til lovsang i det hellige tempel, er mestendels vantro eskimoers, der har fundet uvant god vinterboplads, hvor det russiske flag plejede at vaje.

Langstrakt spilsekvens B: Ankomst til Anadyr.

Spillernes ankomst til Anadyr vil afstedkomme megen undren, nysgerrige og ublufærdige blikke og fingre og mængder af frimodig latter. De vil hurtigt være omringet af godmodige og gæstfrie eskimoer, der på trods af en sprogbarriere, der er til at føle på, vil forsøge at kommunikere med dem og gøre sig gode venner med dem.
Forholdsvis hurtigt efter deres ankomst, vil mængden dog skilles, og en midaldrende præst med fuldt ornat udenpå pelsfrakken vil med vidtspredte arme komme gående imod dem mens han priser Gud, forsyn og en gros af helgener for at have sendt ham kristne mænd og kvinder til hans selskab.
I modsætning til situationen i Nishin Kolymsk, kan intet dulme gæstfriheden i Anadyr. Spillerne skal begå decideret krimminelle handlinger, for at blive persona non grata her. Til gengæld bliver det ikke nemmere at finde lydhørhed for sine planer her, med mindre man handler med omtanke.
Lad spillerne opleve Anadyr for fuld udblæsning indtil de selv beslutter sig for at bringe mere alvorlige emner på bane.
Eskimoerne er gæstfrie, frimodige og festelskende. De vil fortære alt, hvad spillerne måtte have med af rusmidler på rekordtid, og reagere langt stærkere på det end nogen europæer, og når de løber tør for det vil de feste videre på deres gode humør. Spillerne vil til gengæld kunne spise og bo, stort set som og hvor de vil, og modtage det meste af det udstyr eskimoerne måtte mene at de kunne mangle som gaver.
Præsten Piotr Grusheg er en ukuelig ildsjæl, men hans tørst efter "civiliseret" selskab er så stor, at han vil se igennem fingre med, hvad spillerne måtte have af ideologi, så længe de ikke selv gør det til et problem. Skulle én eller flere af spillerne ønske at diskutere ideologi-

ske/religiøse emner med ham, bider han frisk på krogen. Han fordømmer ikke nogen for at have en anden tro end han selv - det er han vant til fra eskimoerne - han forsøger blot at omvende dem.

Mødet med en eskimoisk boplads er som oftest en hjertevarmende oplevelse. En skulptør udtrykte det sådan, at han, når han modellerede andre folkeslags ansigter altid skar væk og skar væk, men når han modellerede en eskimo, skulle han altid lægge på og lægge på. Således også med kulturen. For den åbensindede er den varm og favnende, både i sind og i krop. Den rejsende har aldrig manglet en varm seng eller nogen at dele den med hos eskimoerne.
Kun for den mindre åbensindede vil den megen leen og skæmten dog ofte føles som om han måtte være kilden til den store moro, hvilket han vel oftest også er.

Uanset, hvordan det foregår, skulle spillerne jo gerne få overbevist eskimoerne om, at de skal hjælpe dem med at kapre en sælfanger, når de begynder at dukke op i farvandet til april. Lad spillerne tumle med, hvordan de skal gøre, men vær åben overfor næsten enhver indfaldsvinkel - du kan væbne dig overfor de mest oplagte muligheder ved at musere lidt over synopsens fem alternativer.
Når spillerne går igang med deres forsøg, så giv dem lidt relevant modspil; men lad være med at ødelægge deres forsøg med mindre det er totalt tåbeligt, de skulle jo gerne komme videre til deres klimaks.

7. spilsekvens: Nanok

Denne sekvens bruges kun, hvis spillerne ikke har forsøgt at overtale eskimoerne til at hjælpe sig.

En fredsommelig formiddag, hvor spillerne befinder sig lidt udenfor eskimoernes lejr, kommer en ung eskimokvinde styrtende over den nærliggende højderyg, mens hun skråler "NANOK! NANOK!"
Spillerne vil næppe forstå hvad hun mener, men hun ser ud til at være skræmt fra vid og sans. Samtidig vil man kunne se Høvding Aqualuks søn Maduslanaq stå i silluet lidt højere oppe ad højderyggen og stirre forstenet i den retning kvinden kom fra.
En isbjørn (Nanok) er blevet ført sydpå af den opbrudte forårsis og er gået i land lidt uden for Anadyr. Den er glubende sulten, og på det tidspunkt spillerne får den inden for synsvidde er den kun 30 meter fra sin forsinkede morgenmad, Maduslanaq, der stadig står som forstenet.
Bjørnen skal have to skud, eller et velrettet på klods hold, før den dør, så spillerne må enten handle hurtigt eller starte med at lokke den væk fra drengen. Det sidste er ret farligt, da bjørne kan løbe meget hurtigt, når det gælder.
Hvis spillerne redder Maduslanaq, kan du benytte det som en undskyldning for at præsentere eskimoernes hjælp for spillerne på et sølvfad.

Nei! om I alt Eders arvede Gods, Eurymachos! gav mig,
Alt hvad for Tiden I har, og endnu tilføiede mere,
Raste jeg lod dog ikke fra mordiske Slag mine Hænder,
Før I Alle tilhobe har bødet for al Eders Udaad.
Odysseen 22, 61-4

Fjerde sang: Sælfangerne

De er et sælsomt og vildt folkefærd. Langt barskere og uciviliserede, ville de fleste hævde, end de hedninge, hvis kyster de gæster. Tidligt hvert forår lægger de ud fra havnene langs alle de nordlige oceaner, hvorfra de stævner mod kanten af den smeltende havis.
Deres kaptajner frygter de mere end selveste djævelen eller havets kolde død. På sit skib er han uudfordret despot, og den straf han kan idømme sin oprørske mat er Ivan den Grusomme værdig.
Drevet mere af frygt end af mod springer mændene mellem de brudte pakisflager eller vader i grødis til livet, altmedens de med stumpe køller slår de bjæffende sælunger til døde. Mødrene rører de ikke - dertil er deres skind langt fra nok værdifuldt.

8. Spilsekvens: Skibskapringen

To fulde uger er gået af april, før den første enlige sælfanger kan ses fra Anadyr. Den lægger ikke ind, hverken ved eskimobopladsen eller ruinerne af Anadyr. Dens mål ligger tre kilometer fra kysten - en stor flad isflage (300*500m) beboet af over 1000 sæler og deres unger.

"Princess Mary of Vancouver" som skibet hedder stopper en god halv kilometer fra flagen, og på rekordtid sættes to både i vandet med 12 mand i hver. De skyder mod hver sin side af isflagen, og så snart de rører isflagens kant styrter 10 mand fra hver ind på flagen med stump død og givtig handel i hænderne.
Først efter sældrab, flænsning på isen og bjergning af alle skind og mænd, vil "Princess Mary" lade sig vinke ind til eskimobopladsen for at handle (hvis det er det man vil forsøge). Igen vil skibet ikke komme helt ind, men sende en båd med styrmanden (Penfour) og 11 mand den sidste halve kilometer.
Kaptajn Millar betragter ikke noget af sit mandskab som uundværligt. Det vigtigste for ham er 1: Hans skib, 2: Hans fangst, 3: Den kommende fangst og 4: Mandskabet. Det kan derfor ikke lade sig gøre at tage en del af mandskabet til fange for at tiltvinge sig båden, den slags blødsødenhed ligger hverken til ham eller til resten af mandskabet.

Spillerne må selv, uden særlig hjælp fra eskimoerne, udvikle en plan for hvordan de kaprer "Princess Mary", men taktisk kan de eventuelt få brug for nogen af de følgende oplysninger, hvis du mener, at det er relevant at de får dem.

"Princess Mary" er mest sårbar, mens der er 24 mand på isflagen. På det tidspunkt er der kun 6 mand tilbage på skibet, og af mandskabet på isflagen har kun 4 skydevåben med. Desuden vil det være en langsommelig affære at få mandskabet samlet, når først drabet er gået igang.
For at hindre optræk til mytteri holdes skydevåben indelåst på "Princess Mary". Kaptajn Millar går altid med sin pistol. Ellers er det kund landgangs- og fangstbåde samt vagtposten ved opankring der får udleveret et gevær uden at man på forhånd ved, hvad der skal skydes på. Der er 12 geværer ombord på "Princess Mary". På denne vis adskiller "Princess Mary" sig ikke afgørende fra andre af tidens langfartsskibe.

Femte sang: Nej,

der er ikke en femte sang. Den interessante del af historien er overstået.
Spillerne vil naturligvis sejle op og samle soldaterne fra den røde hær op.
På turen imod Petropavlovsk vil de gradvist blive mere og mere irriterede over, at de får frataget al indflydelse på hvad der foregår, fordi de højere rangerende officierer ønsker at tage hele æren for operationen.
Når de så endelig ankommer til Petropavlovsk vil de så endda opdage, at det hele var skønne spildte kræfter. Petropavlovsk er "åben by".

Efterskrift til spillederen:

Når du læser scenariet, vil du måske føle, at der er store bare pletter i handlingen, men sådan behøver man ikke at opfatte det.
Når der ikke er nogen detaljer om, hvordan spillerne kommer ud af Nisjin Kolymsk, hvad eskimoerne vil og ikke vil gå med til, og hvordan man indtager en sælfangerbåd, så er det fordi spillernes initiativ skal styre processen.
Hvis spillerne ikke har noget initiativ kommer de aldrig længere end Nisjin Kolymsk, og det har de heller ikke fortjent.
Hvis spillerne har initiativ, vil deres udspil til dig indeholde de fleste af de elementer du har brug for til at spille videre i sig selv, du skal kun modificere dem ud fra de oplysninger du har i scenariet. Man kan sige, at det for en stor del skal være spillerne, der digter indholdet til "hullerne" i scenariet. Du skal bare koordinere processen.
Hvad angår din instrumentation, de forskellige beboere i Nisjin Kolymsk og Anadyr, så er det tvivlsomt, om du får brug for dem allesammen. Sæt dig ind i dem, som en del af baggrundsstemningen for scenerne, og brug så dem, der falder dig naturlig, når scenerne udfolder sig. Skulle du komme til at digte nogle nye personer, der så pludselig bliver centrale istedet, fordi spillerne holder fast i dem, er der jo intet forgjort, de kan så istedet bruges til at videregive de indtryk de oprindelige beboere ellers skulle have gjort.
For mig vil det vigtigste være, at spillerne kommer til at føle de forskellige kulturmøder i historien.

Dramatis Personae:

General Bogdinin — Øverstkommanderende i Okhotsk

65 år

Høj, relativt tynd, tyndt hvidt hår, lille skarp næse i et ansigt, der ellers er begyndt at miste de stramme linie. De brune øjne vidner dog om en stærk beslutsomhed.

Bogdinin er ikke nogen stor militærbegavelse, men han er en god partisoldat, og han forstår at holde sig oppe i revolutionens oprørte vande. Missionen skal bringe ham til Kreml på første klasse, og der er plads til flere på turen, hvis de udfylder deres opgaver.

Simon Raleigh — Portland Cinematoscopic Institute

44 år

Mager og hærget med runde briller, hvor det venstre glas har en stor revne. En stor krum næse skiller de to lettere blodsprængte blå øjne, og hviler på et busket urent overskæg. Hagen er forsøgt renbarberet, men adskillige sår vidner om rageknivens dårlige tilstand og manglen på sæbe. Hvis den beskidte skindhue en sjælden gang fjernes, afslører den en tæt manke af fedtede brune krøller.

Raleigh er en tragisk skæbne i Nishin Kolymsk. Strandet med sit filmkamera efter en ekspedition i tajgaen, har han set ethvert forsøg på at slippe væk eller gavne sin situation forpurret. Han er for længst løbet tør for film og må opretholde en komedie, hvor han "filmer" alt men "desværre" ikke kan fremkalde det før han får de rigtige kemikalier.
Hans forsøg på at komme til USA, da han besnærede Karapov med historier om optagelse af nye stater i USA, blev forpurret af, at Karapov ville have ham tilstede til at fotografere den amerikanske gesandts ankomst.
Karapov har sat Raleigh til at undervise byens børn i engelsk, så Trans-Bering lettere kan indtræde som amerikansk stat. Det har i effekt betydet, at Raleigh er byens fattigste mand, da det er meningen, at han skal leve af det børnenes forældre betaler ham, men de værdsætter sjovt nok ikke rigtigt hans tjenester. Raleighs ringe status fremgår tydelig af hans påklædning og opførsel overfor byens øvrige beboere.

Ivan Sergej Karapov Guvernør i Trans-Bering

49 år

En ret lille kraftig mand med tyndt hår og lyst velplejet fuldskæg. Et nykomment anløb til fedme skæmmer hans ellers målbevidste ansigt. Alligevel er der noget i hans udseende, der antyder en skjult farlighed.

Nisjin Kolymsks autokrat er ikke til at spøge med. Selvom hans udstaffering med pels, fez og ½ cigar kan virke komisk, er straffen for et ufrivilligt fnis eller smil grusom og snap.
Selv Karapovs nærmeste har ingen anelse om, hvor meget han tror på hans egne vanvittige aspirationer. Måske er planen om at gøre Nisjin Kolymsk til hovedstaden i USAs 49. stat blot et trick for at beholde magten indtil han kan slippe væk med den enorme formue i zobelskind han har samlet sig. Måske er den en gal mands tankespil og sidste trin inden det rablende vanvid.
Karapov mister sjældent besindelsen - hans viden om de grusomheder han kan udsætte sine ofre for. Giver ham normalt tålmodigheden til at handle med omtanke i enhver situation.

Alexander Dobruzijn Indenrigsminister i Trans-Bering

55 år

Kraftigt bygget bred mand, næsten helt skaldet, men med et stort viltert rødligt fuldskæg.

Dobruzijn er en blændende dygtig pelshandler. Under gulvbrædderne i hans svigerfars hus i Tomsk ligger værdier nok til, at han og hans kone kunne have trukket sig tilbage og nydt deres otium efter fangstsæsonen 1917, men de kom aldrig hjem.
Alexander hader den komedie han nu spiller med i, og han har svært ved at udfylde den, men han spiller med til sidste åndedrag i håbet om at de ordnede forhold en dag vil blive genetableret og han og Irina kan vende tilbage til Tomsk og få bare et par år i fred og velstand.
Irina har nærmest låst sig inde i deres hus, og lever i en drømmeverden, hvor hun kontinuert pakker sin kuffert til den damper, der skal føre dem væk fra Nisjin Kolymsk.

Visarion Soratskij Handelsminister i Trans-Bering

25 år

Spinkel ung fyr, med et tyndt fuldskæg og et par blide brune øjne.

Visarions opgave som handelsminister er, at fortælle Karapov, hvor meget alle hans skind er værd i tide og utide. Desuden "opkøber" han skindene for Karapov, og er på den måde den, der afgør hvad folk får for deres skind. Som oftest betales skindene med gældsbeviser, men Visarion har muligheden for at give varer for lagrene istedet i enkelte tilfælde.
Visarion ved godt, at ballonen vil briste en dag, men han kan ikke se, hvordan han skal kunne sikre sig imod det. I stedet har han valgt, at få så meget ud af den nuværende situation som han kan. Han tager imod alle mulige former for bestikkelse fra folk, og har opbygget sig en stor rigdom, delvist i et skjult lager i hans eget hus, delvist ved at flytte ting ud af regnskabet, så Karapov ikke ved, at de stadig findes i pakhuset.
Visarion er ejer af halvdelen af byens tilbageværende tobak (4 cigarer) og størstedelen af vodkaen (2 flasker).

Denis Polcheck Indianeragent i Trans-Bering

34 år

Stærkt solbrændt, brune øjne indlagt i hudfolder og sort hår. Huden nærmest så vejrbidt, at den virker garvet. Indfødt vinterdragt.

Når man ser Polcheck skulle man nærmest tro, at han var blevet udnævnt til indianeragent fordi han selv var indfødt. Det er han nu ikke - han stammer faktisk fra Skt. Petersborg, og hvis man kommer i snak med ham vil han mindes en ungdom med balletforestillinger, gåture langs Nevafloden og hans beundring for Vinterpaladsets storslåethed. Men al denne middelklassekultur gik fløjten, da han kom i kontakt med vildmarken, og han giftede sig for syv år siden uden sin faders tilladelse med en tjuktjesisk kvinde, med hvem han nu har tre børn, og besluttede sig til at blive boende i Sibirien resten af sit liv.
Polcheck har accepteret at fungere som "indianeragent" for Karapov, fordi det efter hans mening er den eneste måde han kan bringe både russere og tjuktjekere igennem denne svære tid.
I al hemmelighed har Polcheck samtidig startet en omvendt handel. Tjuktjekerne har en smule kontakt med opadliggende samfund, og kan på den måde skaffe varer, de isolerede russere i Nisjin Kolymsk ikke er i stand til at skaffe. Han har især skaffet krudt og ammunition, men også en enkelt flaske vodka.

Sasja Pratchuk Enke i Trans-Bering

32 år

Lille, lidt tæt kvinde, altid med håret samlet under et tørklæde, blikket vendt nedad og et neutralt udtryk i ansigtet. Hun har lys teint, mørke øjenbryn og formodentlig også mørkt hår.

Sasja er officielt enke i Trans-Bering. Hendes mand Karvo drog med pelsbåden til Archangelsk i efteråret 1917, og skulle være vendt tilbage næste sommer. Alt hvad Sasja ved er, at han ikke kom, og at han efterlod hende i Nisjin Kolymsk med to drenge, der efterhånden er blevet 6 og 9 år. Hun får lidt hjælp af hendes svoger Mikal og hans familie, men ellers må hun ernære sig ved at lappe og sy tøj om for folk, mens hun passer sine børn.
Sammen med Raleigh hører hun til Nisjin Kolymsks fattigste.
Sasja har opgivet at tænke på de større perspektiver, hendes planlægning er som hendes blik fast plantet lige foran sig, der hvor hun bevæger sig hen. For tiden forbereder hun sig på at klare endnu en vinter, og derefter forberede sig på én vinter til osv. osv..

Nakada Saito Pelshandler

25 år

Lille, men meget bred japaner. Hans hud er lys, og han ser umiddelbart lidt mere europæisk ud, end man normalt ville forvente af japanere. Faktisk er det typisk for hans hjemegn, Kumano på Kyuushuu.

Saito er en glad japaner. Han lider ikke af polarkuller sådan som de fleste udstationerede i Sibirien gør. Det frie liv i tajgaen passer ham langt bedre end det rigide samfund han kom fra. Derfor har han også været motiveret til at lære de lokale sprog og sågar en smule russisk på rekord tid. Én gang om året drager han sydpå sammen med Keiichi og sælger skind på en japansk landingsplads, og der får han nok af sit gamle samfund for et helt år på en uge.
Til hans gamle fars store fortrydelse (udtrykt i det årlige brev), regner Saito aldrig med at vende hjem til Japan igen - faktisk forestiller han sig, at han vil købe Keiichis anpart i Dochira-chan og gifte sig med hende, når hun nu snart er gammel nok. Resten af sit liv vil han så leve som pelshandler blandt Tjuktjerne.
Saito er af den grund revnende ligeglad med, hvem der har kontrol med Sibirien, bare der er plads til ham. Hans skind og ejendele vil han til gengæld forsvare med sit liv.
Saito er en habil skytte med adskillige våben, og på kort afstand vil han utvivlsomt kunne nå at trykke af og dræbe en af sine modstandere, selvom han bliver ramt.

Takemono Keiichi Pelshandler

27 år

Keiichi er ikke særlig høj, tynd, mørk, og virker altid lidt forskræmt.

De sidste to år, hvor Keiichi har arbejdet i Sibirien har han levet med en stor frygt. Hans frygt er, at han skal dø her langt fra hans elskede fædreland, og aldrig vende tilbage igen. Keiichi er rejst til Sibirien på en treårig kontrakt for at tjene penge nok til at han og hans kone, der venter hjemme hos svigerfamilien i Sapporo kan åbne deres egen lille lampefabrik. Det er hans livs ambition, og i hans skuffe inde i hytten ligger tegninger og noter, der opregner, hvordan hele produktionen skal foregå.
Da Keiichi kun er i Sibirien for at tjene penge, har han aldrig besværet sig med at lære sproget. Han kan en 10-12 tjuktiske ord, der alle vedrører pris og kvalitet på skind, derudover klarer han sig med tegn og fakter.
Keiichi vil naturligvis forsvare sine skind, fordi de er vejen til hans livsdrøm. Mister han dem, bliver han nødt til at tage endnu en 3-års kontrakt. Men han vil først og fremmest forsvare og beskytte sit liv.
Keiichi er en middelmådig skytte, og da han tænker mere på egen dækning end på at ramme, vil han kun få få træffere i en ildkamp. Til jagt er hans evner til gengæld rimelige.

Dochira-chan Tjenestepige

14 år

Dochira-chan (hvilket betyder noget i retning af "hvor-er-du-skat") hedder faktisk Drugzgu, men da det er lettere uudtaleligt på japansk, fik hun det efter de to pelsjægeres mening passende kælenavn.
Dochira er ikke ked af at arbejde for Saito og Keiichi. For det første er deres hus bedre end hendes far, og hun bor derfor bedre og varmere end før. For det andet betyder det, at både hun og faderen altid har noget mad at spise, fordi Saito er flink til at give hende resterne, som hun så kan tage med til faderen. Hun skal naturligvis både holde hus for japanerne og faderen nu, men det synes hun er en ringe pris at betale for sikkerhed. Endelig er hun sikker på, at Saito og Keiichi behandler hende langt bedre, end den russer, der var der før dem behandlede hans tjenestepige.
Dochira taler en smule russisk.

Piotr Grusheg Præst og missionær

59 år

Piotr Grusheg er en stor mand. Ikke tyk eller bred, men høj, og med lange arme og lange ben. Hans grå skæg med enkelte sorte hår går ham til midt på brystet, og hans rynker lægger sig i agtværdige folder over ansigtet, der dog godt kan runde af til mildere former, når han er i behageligt selskab.

Piotr Grusheg har opholdt sig 20 år i Anadyr, og de første 18 af dem har han ikke set en eneste eskimo. Såvidt han opfatter det, dukkede de blot op ud af ingenting den første vinter efter at byen var blevet bombarderet og forladt.
Der sad han helt alene, sultedøden nær og passede på en kirke, som ingen havde brug for, og så dukkede disse hedninge pludselig op udaf ingenting. Grusheg kunne kun se dette som et tegn fra gud på, at han skulle være eskimoernes apostel, og hans kirke en missionsstation.
I den forløbne tid har han lært sig selv eskimoisk, og prædiket for eskimoerne efter bedste evne. Han synes ganske vidst, at de har lidt svært ved at forstå de finere nuancer i evangelierne, men de holder meget af alle de gode historier. En enkelt eskimokvinde, Nugada, betragter han som en sand omvendt, og hun blev også sommeren igennem, og hjalp ham med at fiske og sætte snarrer, så han havde noget at leve af. Sært nok virkede hun noget nedtrykt efter den sommer, og flyttede tilbage til eskimoerne, så snart de opslog vinterlejr i nærheden.
Grusheg savner i aller højeste grad russisk selskab og russisk te, og i lidt mindre grad russisk vodka. Han er et realistisk menneske, der har set det han har set af godt og ondt gennem sine 59 år, men han tror fuldt og fast på Gud, og det er den største forhindring, hvis han skal gøres til kommunist.

Aqualuk Høvding i "Anadyr"

33 år

En lille rund mand, hvis smil er lige så stort som resten af ham, ville man sige ved første øjekast. Men bag smil, rullende bevægelser og gnistrende øjne ligger der alvor og omtanke. Aqualuk bærer ansvaret for sin stamme med alvor, men det er der jo ingen grund til at vise udadtil.

Så længe der ikke er nogen grund til at være alvorlig, er Aqualuk næsten altid fest og farver. Han har allerede været hovding i 5 år, og det har været 5 gode år. Han har en stamme, der elsker ham, en dejlig kone og allerede to børn, der er blevet gamle nok til at de sikkert også bliver voksne.

Aqualuk er en viis mand, men han er det ud fra sine egne forudsætninger. Det vil sige ud fra en eskimoisk verdensopfattelse, med en tilføjelse af de historier Piotr Grusheg har nået at forklare ham fra bibelen i sit forsøg på at omvende ham.
Aqualuk har en klar fornemmelse af, hvad krig er: Det er enten, når man går rundt om de andres boplads mens man spiller musik, eller en konkurrence i, hvem der kan holde hænderne i vejret længst eller når en lille mand kaster sten efter en stor mand. Han har accepteret billederne, men de giver ikke mening, til gengæld er begræber som hævn og mord noget han allerede kendte fra sin egen kulturkreds, før han fik kontakt med Grusheg.

Maduslanaq Høvdingesøn

8 år

Maduslanaq er en glad dreng. Han har altid været alles kæledægge, og han ved, at han en dag skal blive til noget stort.

På grund af hans centrale placering i stammen, har Grusheg gjort et stort arbejde på at præparere ham, så han vil lade sig døbe, når han bliver lidt ældre. Det har blandt andet ført til, at Maduslanaq er blevet rimelig god til russisk.

Aviaja Førstekvinde

49 år

Aviaja er fed. Når hun sidder ned er indtrykket en stor kugle (kroppen) med en lille kugle oven på (hovedet) og en endnu mindre kugle ovenpå igen (hårknolden). Hun har stort set ingen tænder tilbage, og hendes ansigt er et bjerglandskab af furer og folder.

Hvis man ikke er i direkte kommunikation med Aviaja, virker det umiddelbart som om bare sidder og skiftevis klukler, gnækker og skræpper op nede bagest på briksen i høvdingens hus, og det er let at blive irriteret på hende. Men den der taler direkte med hende ved hjælp af en tolk, vil ofte opfatte, at hun rummer en stor livsvisdom og ofte kan sætte én til dørs med et par velvalgte spørgsmål.
Aviaja er blot ikke tynget af den vestlige kulturs normer for, hvordan et viist menneske skal opføre sig eller se ud.

Nugada Omvendt eskimokvinde

23 år

Sammenlignet med resten af eskimostammen fremstår Nugada som indelukket og meget sober. Hun er slank, meget omhyggelig med sit udseende, og taler mere stille end de øvrige. Umiddelbart ville man vurdere at hun led af en form for melankoli.

Faktisk forsøger Nugada at komme sig over et stort personligt nederlag.
Som den første af eskimoerne lod hun sig omvende til kristendommen, fordi hun mente, at nogen på stammens vegne måtte prøve det nye Piotr Grusheg tilbød dem, og finde ud af om det var en god ting. Derefter besluttede hun sig for at blive hans kvinde hele sommeren, så der var nogen til at passe på ham, selvom hun vidste, at hun ville komme til at savne resten af stammen forfærdeligt. Og så ville Grusheg ikke vide af hende - hele sommeren ikke så meget som rørte han ved hende. Det er et nederlag hun ikke let kommer sig over.
Resten af stammen har forsøgt at le af hende, for at få hende til at le med og komme sig over det, men det kan hun ikke længere. Hun er nu så påvirket af kristen kultur, at de eskimoiske værdier ikke rigtig passer til hende, men samtidig forstår hun stadig kun forsvindende lidt af den kristne kultur, og kan derfor heller ikke finde nogen trøst der.
Nugada taler et flydende omend mangelfuldt russisk, og vil derfor være oplagt som tolk.

Millar Kaptajn på "Princess Mary"

51 år

En middelhøj, bredskuldret, slank mand, der skuer fra broen over sine mænds handlinger. Sådan ser Kaptajn Millar gerne sig selv, og sådan opfattes han umiddelbart af andre. At han ikke længere er så slank, som han engang var løses for størsteparten med et korset. At han normalt nøjes med at skue ud over skibet, og hvad de ellers foregår grunder mest i, at han det meste af døgnet er så fuld, at det ville kunne ses på hans bevægelser, hvis han forsøgte noget kompliceret.

Man må ikke forledes til at tro, at Millar er ufarlig på grund af sine små skavanker. Han tænker muligvis ikke så lynsnart i sin omtågede tilstand, men de beslutninger han tager er kyniske og effektive. Han ofrer uden yderligere tøven gerne et par af sine folk, hvis det er, hvad der skal til for at sikre hans forehavende success, og mandskabet springer på hans befaling, de venter ikke på hans eksempel.

I personlig kamp er Millar kun farlig, hvis han får lejlighed til at bruge beskidte tricks eller trække sin pistol, ellers kan han rimelig let overvindes af en, der er vant til at slås.

Penfour Styrmand på "Princess Mary"

44 år

Lidt højere end gennemsnittet, lidt bredere end gennemsnittet, lidt stærkere end gennemsnittet og muligvis en smule grimmere end gennemsnittet. Men langt bedre end gennemsnittet til at styre et skib.

Claude Penfour har været styrmand på "Princess Mary" i tre år nu. Det er ikke noget lykkeligt skib, og det er ikke nogen lykkelig tid for ham. Men alt fungerer som det skal, og han har aldrig haft en kaptajn, der var bedre til at komme hjem med en fuld last hver år end Millar. Derfor er Penfour en loyal mand, der stille og rolig tæller årene til han kan trække sig tilbage til sin hjemby ved St. Lawrence flodens munding.

Encyclopedia Sibiria

Admiral Kolchack
Leder af de imperialistiske tropper i Ural og Sibirien frem til sommeren 1921. Kolchack var en af de største fjender af det sovjettiske folk, og arbejdede i samarbejde med Det Tjekkiske Korps og imperialistiske kræfter på Sovjetunionens undergang indtil han endelig blev overvundet af den røde hær sidste sommer.

Vladimir Iljitsj Lenin
FORMAND FOR FOLKEKOMMISÆRERNES RÅD
Revolutionens stolte leder, Vladimir Iljitsj, står som en fader for vor stolte unge sovjetstat. Vi vil under hans ledelse og ved partiets utrættelige arbejde sætte alverden til vægs i de kommende årtier og inspirere arbejdere og bønder på alle kontinenter til at kaste åget fra sig og oprette selvstændige sovjetter og slutte sig til revolutionen.
Hvis Lenin for lidt hårdt frem imod den forfatningsgivende forsamling i 1918, var det jo ikke for selv at tage magten. Det var blot en eksekvering af hans erkendelse af den historiske nødvendighed af, at vi Bolchevikker tager téten i skabelsen af sovjetstaten, og før folket lærer dette, kan vi ikke forvente, at et valg skal afspejle de virkelige tilstande. Allerede det næste valg vil utvivlsomt fastslå folkets opbakning om det kommunistiske parti og andre progressive bevægelser.

Karl Liebknecht
FORMAND FOR DE TYSKE SPARTAKISTER
Død februar 1919 ved imperialisternes anslag. Liebknecht og det Spartakistiske oprør i Berlin er et smukt eksempel på, hvad vi kan forvente af fremtiden. Land for land vil befolkningerne i den industrialiserede verden rejse sig mod kapitalismens åg. Nogen gange vil de sejre, andre gange blive undertvunget med frygtelige tab. Men efterhånden som vi bliver istand til at yde dem større støtte vil sejren uvægerligt blive folkets.

Rosa Luxemburg
FORMAND FOR DE TYSKE SPARTAKISTER
Død februar 1919 ved imperialisternes anslag. Rosa Luxemburg er det fødte eksempel på, at i Den Kommunistiske Bevægelse er mænd og kvinder lige, har lige ret og lige mulighed. Det er kun et spørgsmål om tid, før kvinder også sidder med i partiets øverste ledelse her i Sovjetunionen.

Trofim Denisovitj Lysenko
En lysende ung forsker ved Moskvas Universitet. Hans plantefysiologiske teser, der bygger på Pavlovs studier vil revolutionere agerbruget. Med tiden vil den kommunistiske forskning med folk som Lysenko i spidsen skabe resultater, der vil gøre det muligt for enhver sovjetborger at leve i lykkelig overflod. Ørkenen vil stå som én stor frodig oase, og den sibiriske tajga vil være forvandlet til bølgende kornmarker.

Ivan Pavlov
Ruslands største videnskabelige kapacitet. På trods af zarstyret snærrende bånd grundlagde Pavlov, under sit professorat i Petrograd, en forståelse af levende væseners stimulansbestemte udvikling og mulighed for nedarvet viden. Han har blandt andet bevist, at man kan få en hund til at savle, hvis man ringer på en klokke (hvis den er vant til at få mad når klokken lyder), og at mus generation efter generation kan dygtiggøres i at finde vej gennem en labyrint. Bedrifter, som han har høstet international anerkendelse for.

Josef Visariónovitsj Stalin
KOMMISÆR FOR NATIONALITETSSPØRGSMÅL
Josef Visariónovitsj er en barsk mand, en god soldat og de små folks beskytter. Hans regler for etniske sovjetrepublikker vil komme til at danne hovedhjørnestenen i formuleringen af Verdenssovjetstaten.

Lev Davidovitsj Trotsky
UDENRIGSKOMMISÆR
Hvis Tyskland havde haft en general som Lev Davidovitsj, kunne de aldrig have tabt den store krig. Han har slået Franskmændene, Englænderne, Tyskerne, Amerikanerne, Polakkerne, Balterne, Denikins ukrainere, Kolchaks kosakker og det Tjekkiske korps, og nu kommer turen til Japanerne. Han er Den Røde Hærs geniale anfører og en god kommunist. Hvem ved - under Trotskys kommando vil vi måske en dag kunne marchere ind i Berlin.

Alexander Zinoniev
PRESIDENT FOR KOMINTERN
Med Kammerat Zinoniev i front for 3. Internationale (Komintern) er verden sikker på med tiden at blive bundet sammen i et socialistisk broderskab. Vi kom ikke hurtigt nok til at hjælpe de tyske kammerater første gang, og heller ikke de ungarske under Bela Kun, men der går rygter om, at Zinoniev allerede er igang med at hjælpe de nye tyske kammerater, der har rejst fanen, der hvor de gamle faldt i 1919. Og

mange lande vil følge. På sidste kongres for Komintern, hvor Zinoniev præsederede var der delegationer fra 37 nationer.

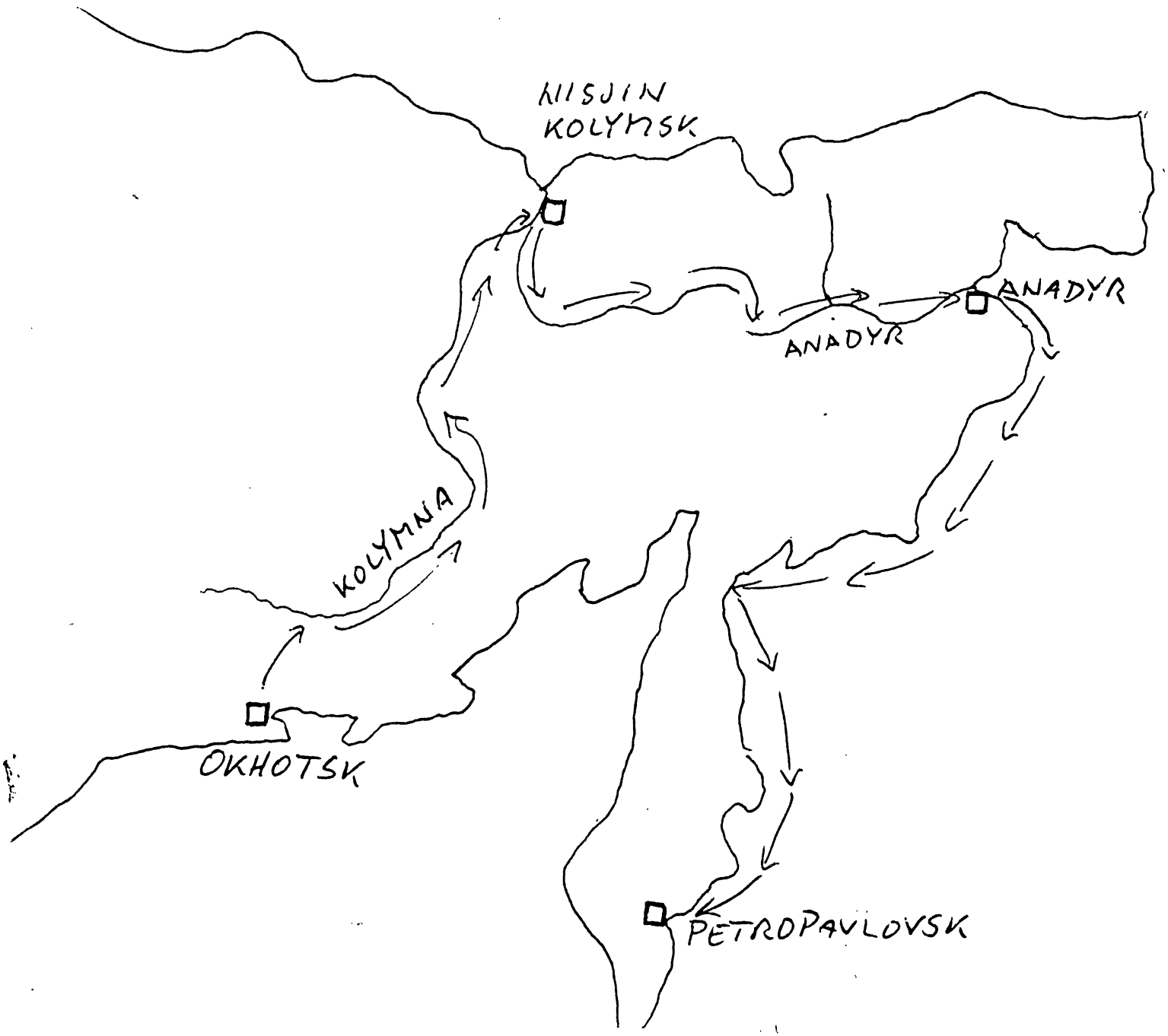
NISJIN
KOLYMSK
ANADYR
ANADYR
KOLYMNA
OKHOTSK
PETROPAVLOVSK

Marx mildner luften ...

Kammerat Andros Sergeij Porushkin

Andros Sergeij Porushkin

Udseende:
Af en mand i sin bedste alder, ser du ikke så værst ud. Dine bukser var ganske vidst ved at stramme for meget om livet, men udstationeringen til Øst-Sibirien løste hurtigt det problem. Du føler selv, at dit salt-og -peber-hår og fuldskæg er ret distingveret, og din lyse hud understreger, et arbejde med beslutninger og megen eftertanke.

Historie og motivation:
Nu som 48-årig står det ikke helt klart for dig, hvad det var, der fik dig til at gøre oprør mod din fars gode liv i Moskva for snart 25 år siden. Men det er klart at du gjorde det rigtige. Hver eneste dag siden du i 1897 sluttede dig, først til anarkisterne, og efter en hæsblæsende flugt fra Zarens hemmelige politi til de landflygtige Bolchevikker har bekræftet at du gjorde det rigtige. Du har set, hvordan de fattige og undertrykte har lidt, og har nu set, hvordan det er muligt at gøre noget ved det, når folk som dig og dine ligestillede får lov til at styre begivenhederne.
Dit eksil i England var ikke overvældende ubehageligt, og du fik endda chance for, at sidde i møder med Lenin i et par uger i 1913, før I blev splittet af krigen.
Efter krigens afslutning for Ruslands vedkommende tog du til Petersborg så hurtigt som muligt, og sluttede dig til Revolutionen.
I december 1918 giftede du dig med Nina - mest af kærlighed, men især fordi man som kommunist må gå foran med et godt eksempel, og uanset hvor turbulent vores tid er, så må familielivet gå videre.
I sommeren 1919 blev I udstationeret til Irkutsk, og er senere i efteråret 1921 blevet stationeret i Okhotsk, hvor du har fungeret som Senior-Partimedlem og sekretær for den civile del af partiets arbejde.

Evner:
Når du skal sige det selv er din intelligens din største force. Det er ved hjælp af den du har analyseret dig frem til kommunismens ultimative fortrin, og det er den, der har hjulpet dig så langt, som du er kommet.
Endvidere har du politisk tæft og indlevningsevne, så hvis du overvejer politiske sammenhænge, kan du normalt gennemskue dem og reagere i forhold til dem.
Din akademiske uddannelse fra Moska Universitet stiller dig suverænt i forhold til omgivelserne, uanset om det handler om naturvidenskab, sprog eller samfundsrelaterede emner.
Du taler russisk, engelsk og tysk flydende, og kan desuden læse oldgræsk.

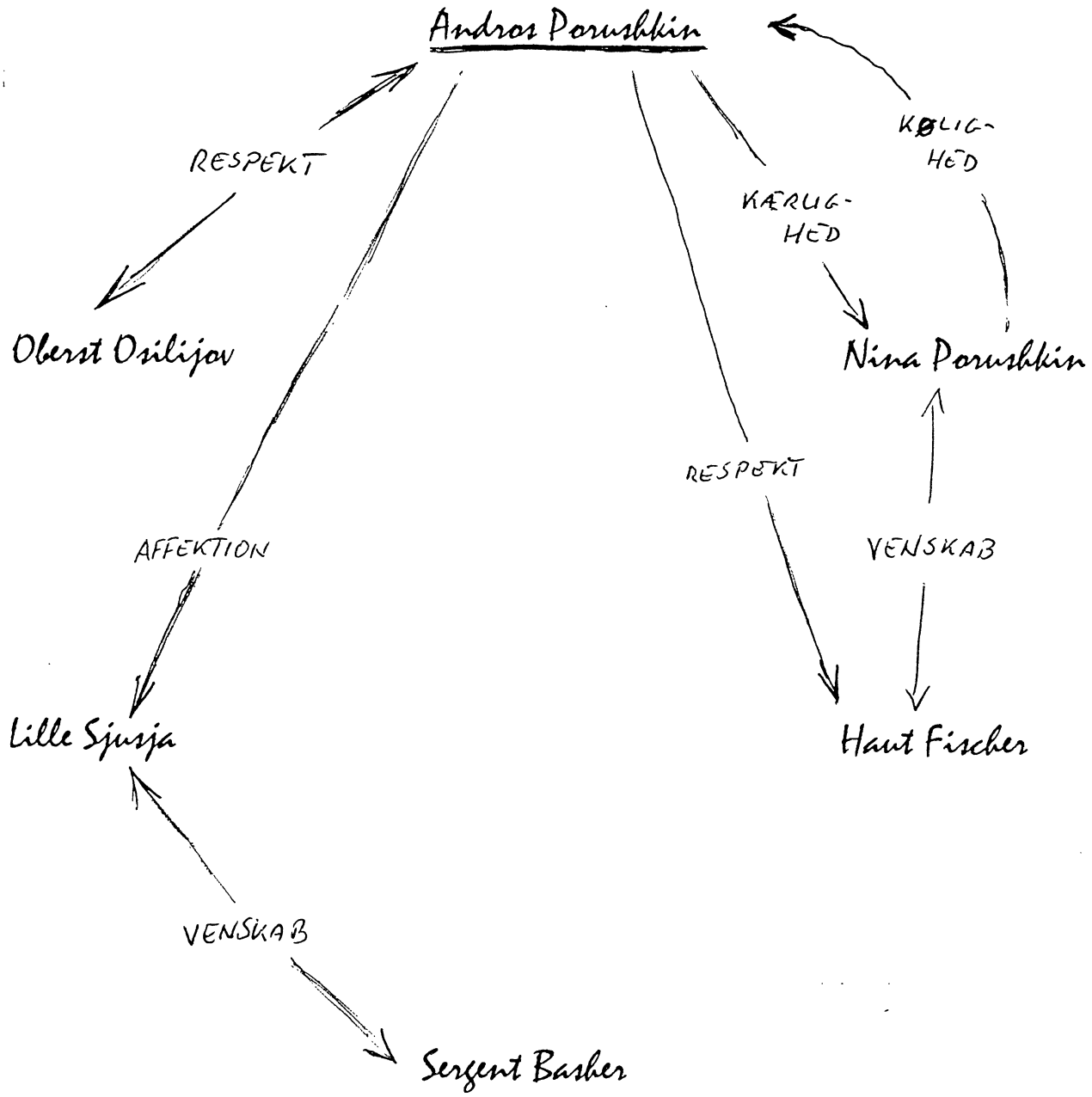
Andros Porushkin
RESPEKT
Oberst Osilijov
KÆRLIG-
HED
KÆRLIG-
HED
Nina Porushkin
RESPEKT
AFFEKTION
VENSKAB
Lille Sjusja
Hant Fischer
VENSKAB
Sergent Basher

Encyclopedia Sibiria

Vladimir Iljitsj Lenin
FORMAND FOR FOLKEKOMMISÆRERNES RÅD
Revolutionens stolte leder, Vladimir Iljitsj, står som en fader for vor stolte unge sovjetstat. Vi vil under hans ledelse og ved partiets utrættelige arbejde sætte alverden til vægs i de kommende årtier og inspirere arbejdere og bønder på alle kontinenter til at kaste åget fra sig og oprette selvstændige sovjetter og slutte sig til revolutionen.
Hvis Lenin for lidt hårdt frem imod den forfatningsgivende forsamling i 1918, var det jo ikke for selv at tage magten. Det var blot en eksekvering af hans erkendelse af den historiske nødvendighed af, at vi Bolchevikker tager téten i skabelsen af sovjetstaten, og før folket lærer dette, kan vi ikke forvente, at et valg skal afspejle de virkelige tilstande. Allerede det næste valg vil utvivlsomt fastslå folkets opbakning om det kommunistiske parti og andre progressive bevægelser.

Karl Liebknecht
FORMAND FOR DE TYSKE SPARTAKISTER
Død februar 1919 ved imperialisternes anslag. Liebknecht og det Spartakistiske oprør i Berlin er et smukt eksempel på, hvad vi kan forvente af fremtiden. Land for land vil befolkningerne i den industrialiserede verden rejse sig mod kapitalismens åg. Nogen gange vil de sejre, andre gange blive undertvunget med frygtelige tab. Men efterhånden som vi bliver istand til at yde dem større støtte vil sejren uvægerligt blive folkets.

Alexander Zinoniev
PRESIDENT FOR KOMINTERN
Med Kammerat Zinoniev i front for 3. Internationale (Komintern) er verden sikker på med tiden at blive bundet sammen i et socialistisk broderskab. Vi kom ikke hurtigt nok til at hjælpe de tyske kammerater første gang, og heller ikke de ungarske under Bela Kun, men der går rygter om, at Zinoniev allerede er igang med at hjælpe de nye tyske kammerater, der har rejst fanen, der hvor de gamle faldt i 1919. Og mange lande vil følge. På sidste kongres for Komintern, hvor Zinoniev præsederede var der delegationer fra 37 nationer.

Marx mildner luften ...

Kammerat Nina Porushkin

Nina Porushkin, 29 år

Udseende:
Hvis der var noget du skulle ændre ved dit udseende, så var det den lille opstoppernæse, ellers er du godt tilfreds med de mørkblonde lokkede hår og de få fregner over næsen. Du ved det giver dig et drenget men også meget ungt præg. Hvis man ikke kan være smuk er det fint at være pæn - desuden er det ikke så provokerende, når man tager de nødvendige ændringer af forholdene mellem kønnene i betragtning.

Historie og motivation:
Din opvækst hos din snobbede familie i Lublin, der brøstede sig af at være i familie med det engelske kongehus i 14 led, og derigennem i familie med Zaren har du for længst lagt bag dig. Det eneste gode den gjorde for dig var at skaffe dig skoleophold i Englad fra 1907 til 1916.
I England stiftede du de sidste år bekendtskab med en række suffragetter, og det var med nød og næppe du undgik at blive fængslet der.
Din hejemkomst til din exilerede familie i Petersborg sidst på efteråret 1916 faldt næsten sammen med februarrevolutionen 1917, og du begyndte straks dit arbejde på at påvirke Dumaen til ligestilling. Det var din frustration i disse forsøg, der fik dig til at melde dig ind i den bolchevikkiske fraktion - fællesskab gør stærk.
Efter Oktoberrevolutionen måtte mindre sager som ligestilling hvile indtil den umiddelbare krise var overstået, og du giftede dig med Andros, dels fordi han var noget af det sødeste, og dels fordi det gav en fribillet til fremtidens partiarbejde. Nu har du faktisk lidt dårlig samvittighed overfor Andros, fordi det nærmere var dig, der ødelagde hans muligheder end ham der gavnede dine. Det gør ikke den dårlige samvittighed mindre, at han aldrig har bebrejdet dig det, han er blot blevet mere og mere fjern, som om du har såret ham dybt.
Da du i foråret 19 insisterede på, at kønnenes ligestilling måtte tages op på næste partikongres blev Andros øjeblikkelig "forfremmet" til en post i Irtkutsk. Da du stiftede Den Sibiriske Kvindeorganisation og blev dens første formand, blev Andros sendt videre til Okhotsk.
Du håber blot ikke, at du har undermineret hans position som leder af gruppen, ved at tage det store skænderi med General Bogdinin og insistere på at komme med på ekspeditionen - men det vigtigste er dog, at der kommer revolutionær vejledning til de nordøstsibiriske kvinder også.

Evner:
Dine vigtigste evner ligger indenfor det politiske liv. Du kan normalt gennemtrumfe din vilje hos en overordnet, og overbevise folk, der logisk set burde være på din side.
Men pigeskolerne har også givet dig andre færdigheder, uanset din modvilje imod at indrømme det, kan du lave mad, sy og passe børn som en ekspert.
Du taler og skriver engelsk og russisk flydende, desuden har du kendskab til fransk og en smule latin.

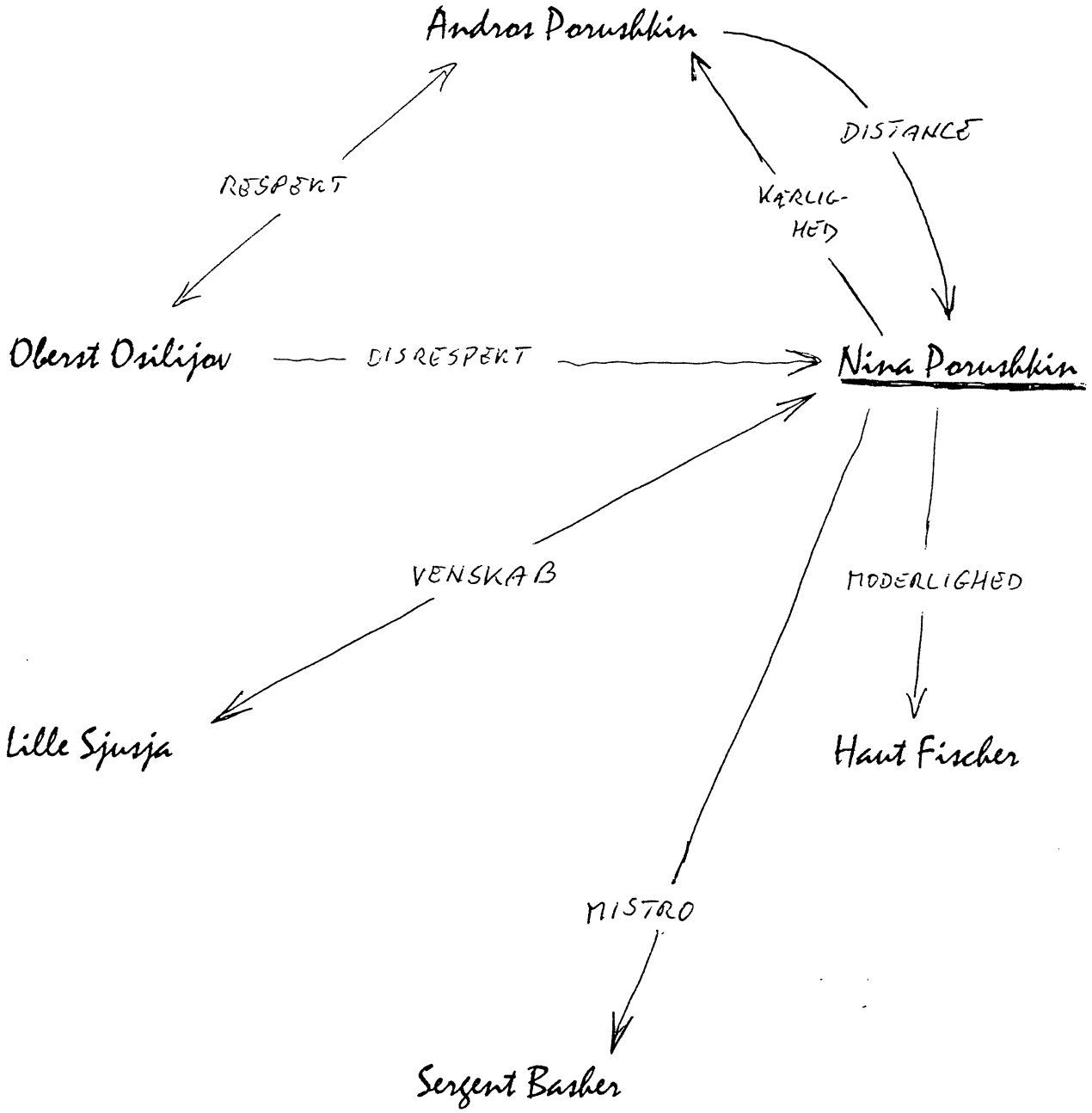
Andros Porushkin
DISTANCE
RESPEKT
KÆRLIG-
HED
Oberst Osilijov
DISRESPEKT
Nina Porushkin
VENSKAB
MODERLIGHED
Lille Sjusja
Hant Fischer
MISTRO
Sergent Basher

Encyclopedia Sibiria

Vladimir Iljitsj Lenin
FORMAND FOR FOLKEKOMMISÆRERNES RÅD
Revolutionens stolte leder, Vladimir Iljitsj, står som en fader for vor stolte unge sovjetstat. Vi vil under hans ledelse og ved partiets utrættelige arbejde sætte alverden til vægs i de kommende årtier og inspirere arbejdere og bønder på alle kontinenter til at kaste åget fra sig og oprette selvstændige sovjetter og slutte sig til revolutionen.
Hvis Lenin for lidt hårdt frem imod den forfatningsgivende forsamling i 1918, var det jo ikke for selv at tage magten. Det var blot en eksekvering af hans erkendelse af den historiske nødvendighed af, at vi Bolchevikker tager téten i skabelsen af sovjetstaten, og før folket lærer dette, kan vi ikke forvente, at et valg skal afspejle de virkelige tilstande. Allerede det næste valg vil utvivlsomt fastslå folkets opbakning om det kommunistiske parti og andre progressive bevægelser.

Rosa Luxemburg
FORMAND FOR DE TYSKE SPARTAKISTER
Død februar 1919 ved imperialisternes anslag. Rosa Luxemburg er det fødte eksempel på, at i Den Kommunistiske Bevægelse er mænd og kvinder lige, har lige ret og lige mulighed. Det er kun et spørgsmål om tid, før kvinder også sidder med i partiets øverste ledelse her i Sovjetunionen.

Ivan Pavlov
Ruslands største videnskabelige kapacitet. På trods af zarstyret snærrende bånd grundlagde Pavlov, under sit professorat i Petrograd, en forståelse af levende væseners stimulansbestemte udvikling og mulighed for nedarvet viden. Han har blandt andet bevist, at man kan få en hund til at savle, hvis man ringer på en klokke (hvis den er vant til at få mad når klokken lyder), og at mus generation efter generation kan dygtiggøres i at finde vej gennem en labyrint. Bedrifter, som han har høstet international anerkendelse for.

Josef Visariónovitsj Stalin
KOMMISÆR FOR NATIONALITETSSPØRGSMÅL
Josef Visariónovitsj er en barsk mand, en god soldat og de små folks beskytter. Hans regler for etniske sovjetrepublikker vil komme til at danne hovedhjørnestenen i formuleringen af Verdenssovjetstaten.

Marx mildner luften ...

Kammerat Oberst Jegev Osilijov

Oberst Jegev Osilijov

Udseende:
Efter eget udsagn er du en flot mand med en stor fremtid foran dig.
Højere end de fleste og rankere. Hårtabet på din isse klæder din rang fremragende, og træder ikke overvældende meget frem på grund af dit lyse hår og jævnt solbrændte hud.
Et tyndt men velplejet overskæg pryder din overlæbe, og er det eneste ydre tegn du tillader påforfængelighed. Med dine blå øjne, så du for det meste langt mere tysk ud end de tyskere du nåede at være med til at tage til fange under den store krig.

Historie:
I en alder af kun 34 år, er det et godt resultat allerede at være oberst. Et klart bevis på, at du gjorde det rette, da du med det samme i oktober 1917 gik over på revolutionens side med dine mænd.
Militærpapirerne er uovertrufne: Tannenberg 1914, Brussilow-offensiven 1916, Voronezj 1919, Kijev 1920, Sibirien 1921-22, og nu altså specialmission for Unionen af Socialistiske Sovjet-Republikker.

Motivation:
Opvokset i en borgerlig familie i Pskov, er dine forudsætninger for at leve dig ind i klassekampen begrænsede. Du er ikke tændt af et retfærdigt had til alle kapitalister eller imperialister, men føler en stor loyalitet overfor Rusland, og kan udmærket se det rimelige i, at det er hele folket, der leder det land, det bebor.
Af praktiske årsager meldte du dig ind i det Bolchevikkiske parti så hurtigt som muligt efter revolutionen i 1917, nærmere bestemt i Orel i marts 1918. Du har dog altid kun lige opfyldt mindstekravet for politisk aktivitet, og den eneste grund til, at du stadig accepteres som partimedlem er så vidt du kan regne ud, at du er så succesfuld som soldat.

Evner:
Du er en veluddannet soldat, og har de evner, der dertil hører: Brug af skydevåben, bajonet, anlæg af lejr, ledelse og kendskab til ridning og heste. Du har desuden udmærkede resultater fra grundskolen, og taler udover russisk rimeligt tysk og fransk.
Din vigtigste kvalitet er nok evnen til at blive accepteret som den ledende i en gruppe, noget der kommer naturligt for dig som officer.

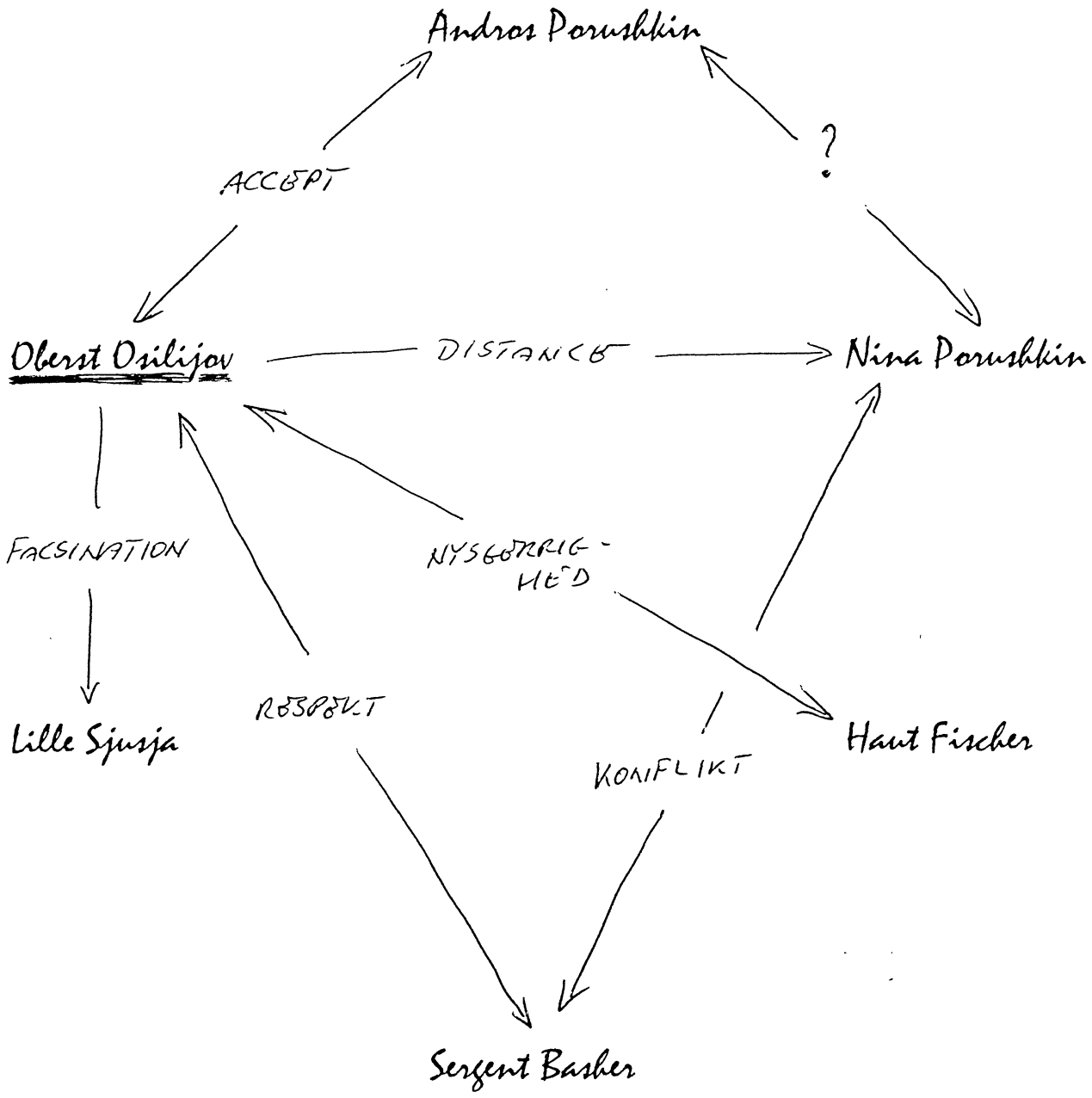
Andros Porushkin
ACCEPT
?
Oberst Osilijov
DISTANCE
Nina Porushkin
FACSINATION
NYSGERRIG-
HED
Lille Sjusja
RESPEKT
Hant Fischer
KONFLIKT
Sergent Basher

Encyclopedia Sibiria

Admiral Kolchack
Leder af de imperialistiske tropper i Ural og Sibirien frem til sommeren 1921. Kolchack var en af de største fjender af det sovjettiske folk, og arbejdede i samarbejde med Det Tjekkiske Korps og imperialistiske kræfter på Sovjetunionens undergang indtil han endelig blev overvundet af den røde hær sidste sommer.

Vladimir Iljitsj Lenin
FORMAND FOR FOLKEKOMMISÆRERNES RÅD
Revolutionens stolte leder, Vladimir Iljitsj, står som en fader for vor stolte unge sovjetstat. Vi vil under hans ledelse og ved partiets utrættelige arbejde sætte alverden til vægs i de kommende årtier og inspirere arbejdere og bønder på alle kontinenter til at kaste åget fra sig og oprette selvstændige sovjetter og slutte sig til revolutionen.

Karl Liebknecht
FORMAND FOR DE TYSKE SPARTAKISTER
Død februar 1919 ved imperialisternes anslag. Liebknecht og det Spartakistiske oprør i Berlin er et smukt eksempel på, hvad vi kan forvente af fremtiden. Land for land vil befolkningerne i den industrialiserede verden rejse sig mod kapitalismens åg

Lev Davidovitsj Trotsky
UDENRIGSKOMMISÆR
Hvis Tyskland havde haft en general som Lev Davidovitsj, kunne de aldrig have tabt den store krig. Han har slået Franskmændene, Englænderne, Tyskerne, Amerikanerne, Polakkerne, Balterne, Denikins ukrainere, Kolchaks kosakker og det Tjekkiske korps, og nu kommer turen til Japanerne. Han er Den Røde Hærs geniale anfører og en god kommunist. Hvem ved - under Trotskys kommando vil vi måske en dag kunne marchere ind i Berlin.

Alexander Zinoniev
PRESIDENT FOR KOMINTERN
Med Kammerat Zinoniev i front for 3. Internationale (Komintern) er verden sikker på med tiden at blive bundet sammen i et socialistisk broderskab. Vi kom ikke hurtigt nok til at hjælpe de tyske kammerater første gang, og heller ikke de ungarske under Bela Kun, men der går rygter om, at Zinoniev allerede er igang med at hjælpe de nye tyske kammerater, der har rejst fanen, der hvor de gamle faldt i 1919.

Marx mildner luften ...

Kammerat Sergent Ismael Basher

Sergent Ismael Basher, 26 år

Udseende:
Med dit sorte hår, mørke hud, brune øjne og store næse, ser du nok ud som en standard Azerbedjaner for alle russerne her omkring. Selv ved du, at du har en flot omend spinkel skikkelse efter dit hjemlands normer og lidt grove ansigtstræk.

Historie og motivation:
Din revolutionære historie startede for 5 år siden i Könüsüe i Azerbedjan, da du hørte Kammerat Stalin tale til folket. Her forstod du, at alle små folkeslags chance for frihed lå i at slå sig sammen med det russiske folk i dets kamp for frihed. Du blev øjeblikkeligt indrulleret i Den Røde Hær, og er gennem kampene i Central Asien og nu Sibirien steget i graderne til sergent.
Der er meget blandt disse russere, der er dig fremmedt, blandt andet den måde de tillader deres kvinder at blande sig i alting på. Det er godt, at revolutionen tillader hvert enkelt folk at bevare dets sprog og kulturelle egenart.

Evner:
Du er en habil og effektiv soldat. Erfaren med riffel, kniv og våbenløs nærkamp.
I Okhotsk har du fået lidt erfaring i at have med hunde at gøre, og skulle kunne køre en hundeslæde.

Du taler både azerbedjani og russisk, men kan ikke skrive.

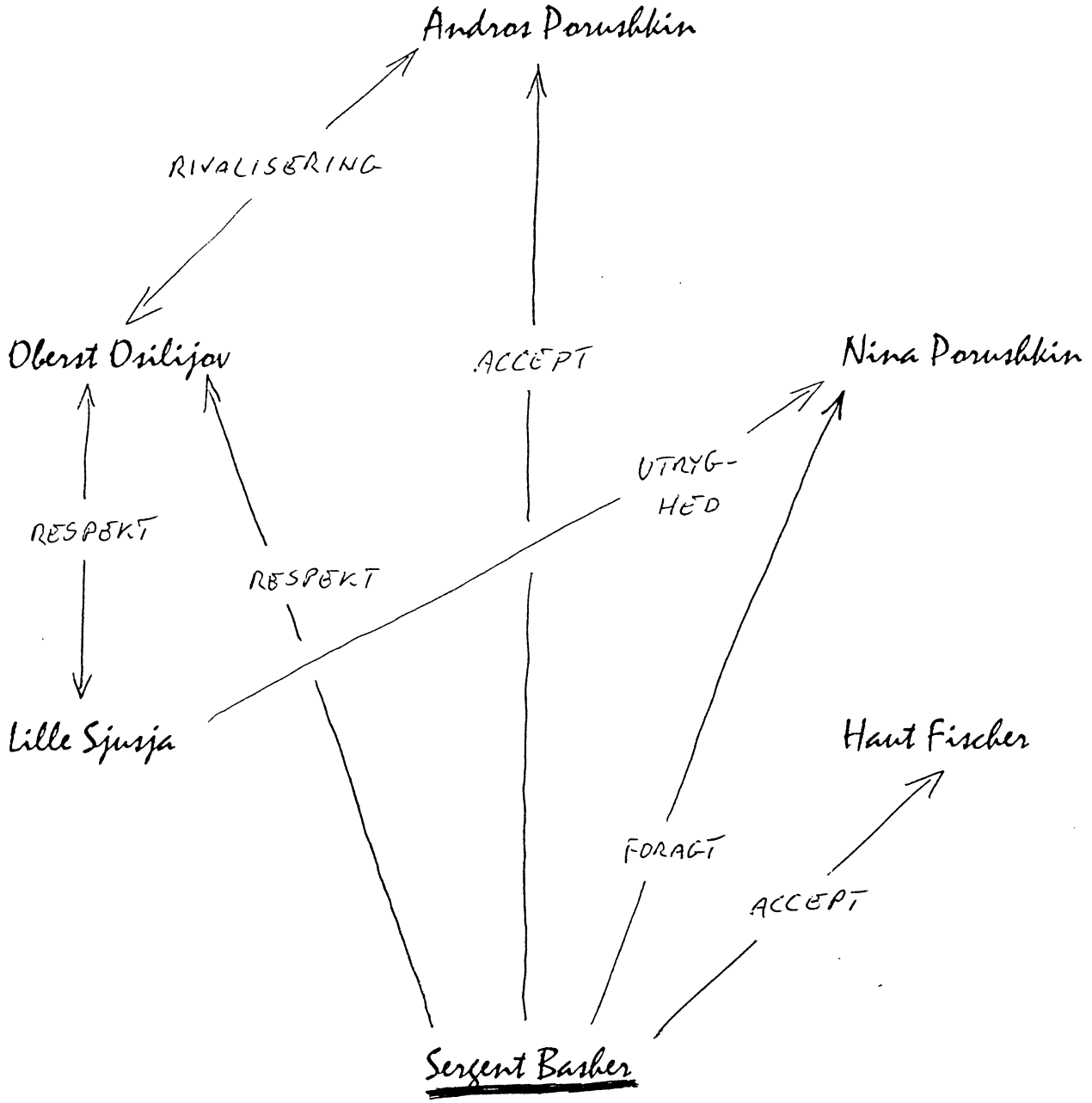
Andros Porushkin
RIVALISERING
Oberst Osilijov
ACCEPT
Nina Porushkin
UTRYG-
HED
RESPEKT
RESPEKT
Lille Sjusja
Haut Fischer
FORAGT
ACCEPT
Sergent Basher

Encyclopedia Sibiria

Admiral Kolchack
Leder af de imperialistiske tropper i Ural og Sibirien frem til sommeren 1921. Kolchack var en af de største fjender af det sovjettiske folk, og arbejdede i samarbejde med Det Tjekkiske Korps og imperialistiske kræfter på Sovjetunionens undergang indtil han endelig blev overvundet af den røde hær sidste sommer.

Vladimir Iljitsj Lenin
FORMAND FOR FOLKEKOMMISÆRERNES RÅD
Revolutionens stolte leder, Vladimir Iljitsj, står som en fader for vor stolte unge sovjetstat. Vi vil under hans ledelse og ved partiets utrættelige arbejde sætte alverden til vægs i de kommende årtier og inspirere arbejdere og bønder på alle kontinenter til at kaste åget fra sig og oprette selvstændige sovjetter og slutte sig til revolutionen.

Josef Visariónovitsj Stalin
KOMMISÆR FOR NATIONALITETSSPØRGSMÅL
Josef Visariónovitsj er en barsk mand, en god soldat og de små folks beskytter. Hans regler for etniske sovjetrepublikker vil komme til at danne hovedhjørnestenen i formuleringen af Verdenssovjetstaten.

Lev Davidovitsj Trotsky
UDENRIGSKOMMISÆR
Hvis Tyskland havde haft en general som Lev Davidovitsj, kunne de aldrig have tabt den store krig. Han har slået Franskmændene, Englænderne, Tyskerne, Amerikanerne, Polakkerne, Balterne, Denikins ukrainere, Kolchaks kosakker og det Tjekkiske korps, og nu kommer turen til Japanerne. Han er Den Røde Hærs geniale anfører og en god kommunist. Hvem ved - under Trotskys kommando vil vi måske en dag kunne marchere ind i Berlin.

Alexander Zinoniev
PRESIDENT FOR KOMINTERN
Med Kammerat Zinoniev i front for 3. Internationale (Komintern) er verden sikker på med tiden at blive bundet sammen i et socialistisk broderskab. Vi kom ikke hurtigt nok til at hjælpe de tyske kammerater første gang, og heller ikke de ungarske under Bela Kun, men der går rygter om, at Zinoniev allerede er igang med at hjælpe de nye tyske kammerater, der har rejst fanen, der hvor de gamle faldt i 1919.

Marx mildner luften ...

Kammerat Haut Olegeij Fischer

Haut Olegeij Fischer, 35 år

Udseende:
Udseende er ikke vigtigt, men lige for tiden ville du nu gerne have det byttet alligevel. Du har en fornemmelse af, at strithår og hornbriller ikke gør helt det rigtige indtryk på det andet køn, uanset hvor mange gange om dagen man så barberer sig.

Historie:
Af tysk-russisk akademikkerfamilie i Kharkov, var det naturligt for dig, at gå på universitetet i Kijev med naturvidenskab som fag, og da dine evner rakte til det fortsætte på Universitetet i Moskva, hvor du specialiserede dig i botanik. Efter Revolutionen har du været med til at forberede arbejdet med oprettelsen af Videnskabernes Akkademi, og som en cadeau for dit store arbejde har du som en af de første videnskabsmænd efter Revolutionen fået godkendt dit projekt om en videnskabelig ekspedition til Østsibirien.

Motivation:
Din motivation her i Okhotsk er, at fuldende det østsibiriske herbarium. Et tæt kendskab til egnens lokale planter og deres overlevelsesevne i det hårde klima er en nødvendighed for at bane vejen for skabelse af planter, der vil gøre vidtspredt agerbrug muligt i denne ugæstfrie del af verden.
Da det viste sig, at der ikke var nogen kontakt til dit endelige målområde, men en militær ekspedition var på trapperne, pressede du General Bogdinin til at acceptere dig som expeditionsdeltager ved at henvise til dine mange magtfulde kontakter i Moskva.
Det eneste bedrøvelige ved dette er, at du ikke vil kunne pleje dit bekendtskab med den bedårende Nina, med mindre hendes pres på General Bogdinin også lykkes, hvilket er stærkt tvivlsomt.

Evner:
Som sibirisk botanikker er du uovertruffen. Du kender alle katalogiserede planter i området fra dine studier i alle deres udviklingsfaser.
Derudover er du en habil, fysiker, kemiker og zoolog, hvilket jo godt kunne komme til gavn.
Du taler og læser tysk og russisk.

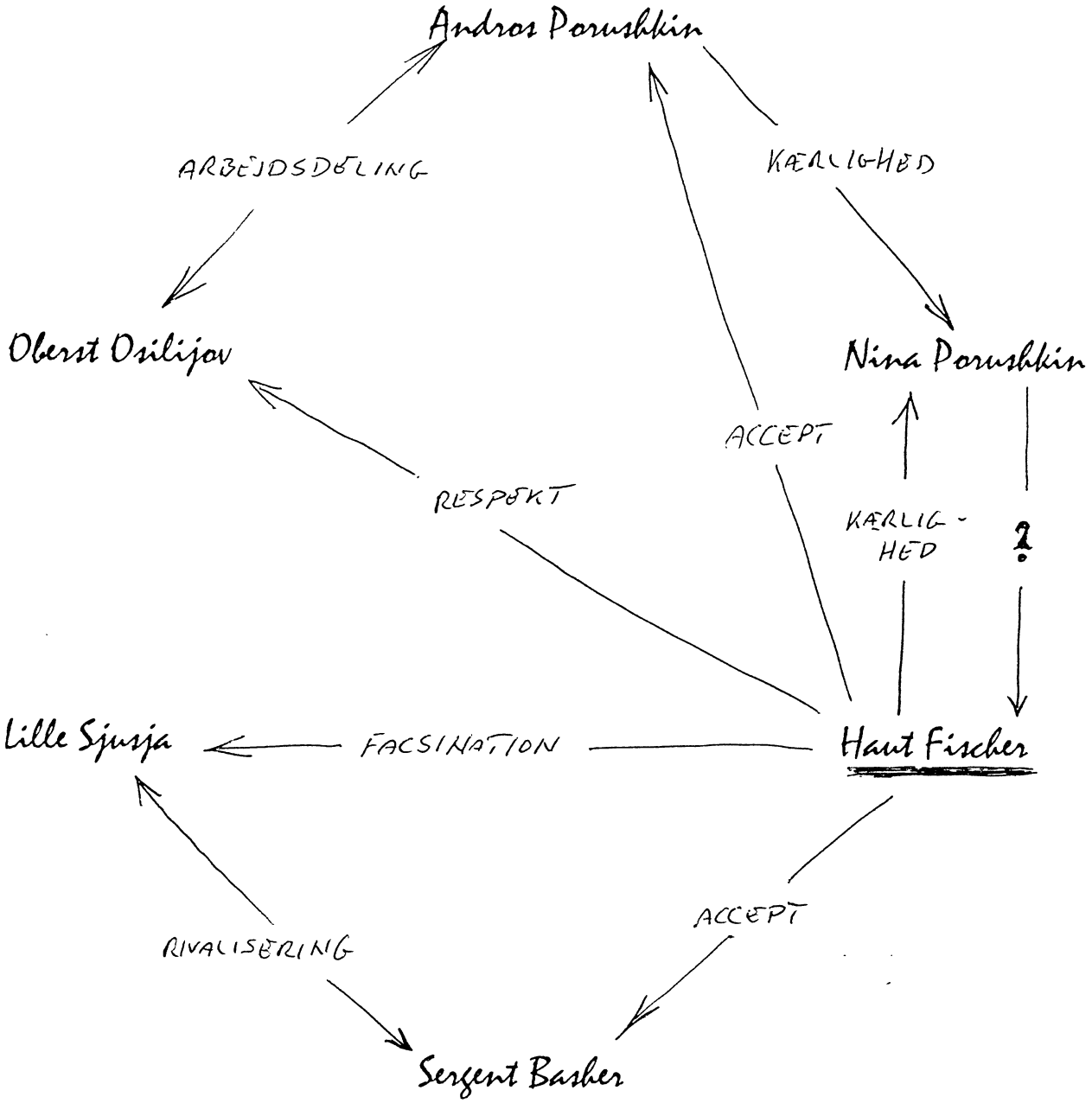
Andros Porushkin
ARBEJDSDELING
KÆRLIGHED
Oberst Osilijov
Nina Porushkin
ACCEPT
RESPEKT
KÆRLIG-
HED
?
Lille Sjusja
FACSINATION
Haut Fischer
ACCEPT
RIVALISERING
Sergent Basher

Encyclopedia Sibiria

Vladimir Iljitsj Lenin
FORMAND FOR FOLKEKOMMISÆRERNES RÅD
Revolutionens stolte leder, Vladimir Iljitsj, står som en fader for vor stolte unge sovjetstat. Vi vil under hans ledelse og ved partiets utrættelige arbejde sætte alverden til vægs i de kommende årtier og inspirere arbejdere og bønder på alle kontinenter til at kaste åget fra sig og oprette selvstændige sovjetter og slutte sig til revolutionen.

Trofim Denisovitj Lysenko
En lysende ung forsker ved Moskvas Universitet. Hans plantefysiologiske teser, der bygger på Pavlovs studier vil revolutionere agerbruget. Med tiden vil den kommunistiske forskning med folk som Lysenko i spidsen skabe resultater, der vil gøre det muligt for enhver sovjetborger at leve i lykkelig overflod. Ørkenen vil stå som én stor frodig oase, og den sibiriske tajga vil være forvandlet til bølgende kornmarker.

Ivan Pavlov
Ruslands største videnskabelige kapacitet. På trods af zarstyret snærrende bånd grundlagde Pavlov, under sit professorat i Petrograd, en forståelse af levende væseners stimulansbestemte udvikling og mulighed for nedarvet viden. Han har blandt andet bevist, at man kan få en hund til at savle, hvis man ringer på en klokke (hvis den er vant til at få mad når klokken lyder), og at mus generation efter generation kan dygtiggøres i at finde vej gennem en labyrint. Bedrifter, som han har høstet international anerkendelse for.

Tajga
Betegnelse for landskabet i den nordlige del af Sibirien. Tajgaen veksler faktisk fra tæt nålekrat i de sydlige egne over birkekrat i mellemegnene til til tundra, der kun er bevokset med mos og lave buske og blomster i de nordligste egne.
Fælles for alle egne i tajgaen er, at de ikke rigtig kan opdyrkes, så det eneste man kan leve af er fangst og eventuelt fiskeri.
Den eneste effektive måde at bevæge sig gennem tajgaen på er til fods eller ad floderne. Om vinteren kan man forsøge med hundeslæde; men på grund af det lille snefald er floderne for det meste stadig eneste mulighed for at komme frem.

Marx mildner luften ...

Jurij Vasilij Sharushko (Lille Sjusja)

Lille Sjusja (Jurij Vasilij Sharushko), 17 år

Udseende:
Du er utvivlsomt det største lille menneske i Sibirien. 2 meter høj og bred tillige. Rødblond med brede kindben og en manglende tand fra et slagsmål da du var 11.

Historie:
Lille Sjusja er dit navn, ikke det andet. Det var bare noget præsten fandt ud af, da du kom til Okhotsk for 5 år siden.
Du blev købt fra tjungeserne af pelsfangeren Kirill da du var 12. Han opdagede dig i en landsby han kom igennem og købte dig fra høvdingen, fordi han kunne se at du var russer. Fra ham har du lært alt hvad du ved. Russisk og en lille smule skolekundskab.
Under Revolutionen var Kirill på Bolchevismens side, og han blev skudt af zartro soldater i de første hektiske dage af Okhotsks befrielse i 1919. Siden da har du levet som ungdomsmedlem af partiet, og lavet små opgaver for den lokale partiforening.

Motivation:
På mange måder er partiet din far og din mor. Du har ingen anden, og du har partiet og den ideologi det står for at takke for alt hvad du er og har.
Du hader ikke tjungeserne, holdt faktisk af dem, da du boede der, men du følte dig udenfor. Det gør du egentlig ikke blandt russerne og de få fremmede bolchevikker du har mødt. General Bogdinin roste dig engang og sagde, at du var en god partisoldat, og sådan har du opfattet dig selv siden da. Ikke som en almindelig soldat, men som en partisoldat.

Evner:
Mere end noget andet er du et barn af ødemarken. Du ved, hvordan man overlever i tajgaen, du kan sejle på floderne og føre en hundeslæde. Desuden kan du gå på jagt, bruge en riffel og navigere gennem det uoverskuelige landskab.
Skolekundskaber står det dårligere til med. Du kan læse en lille smule russisk, og regne med den lille tabel. Men det er også det.
Du taler russisk og tjungesisk.

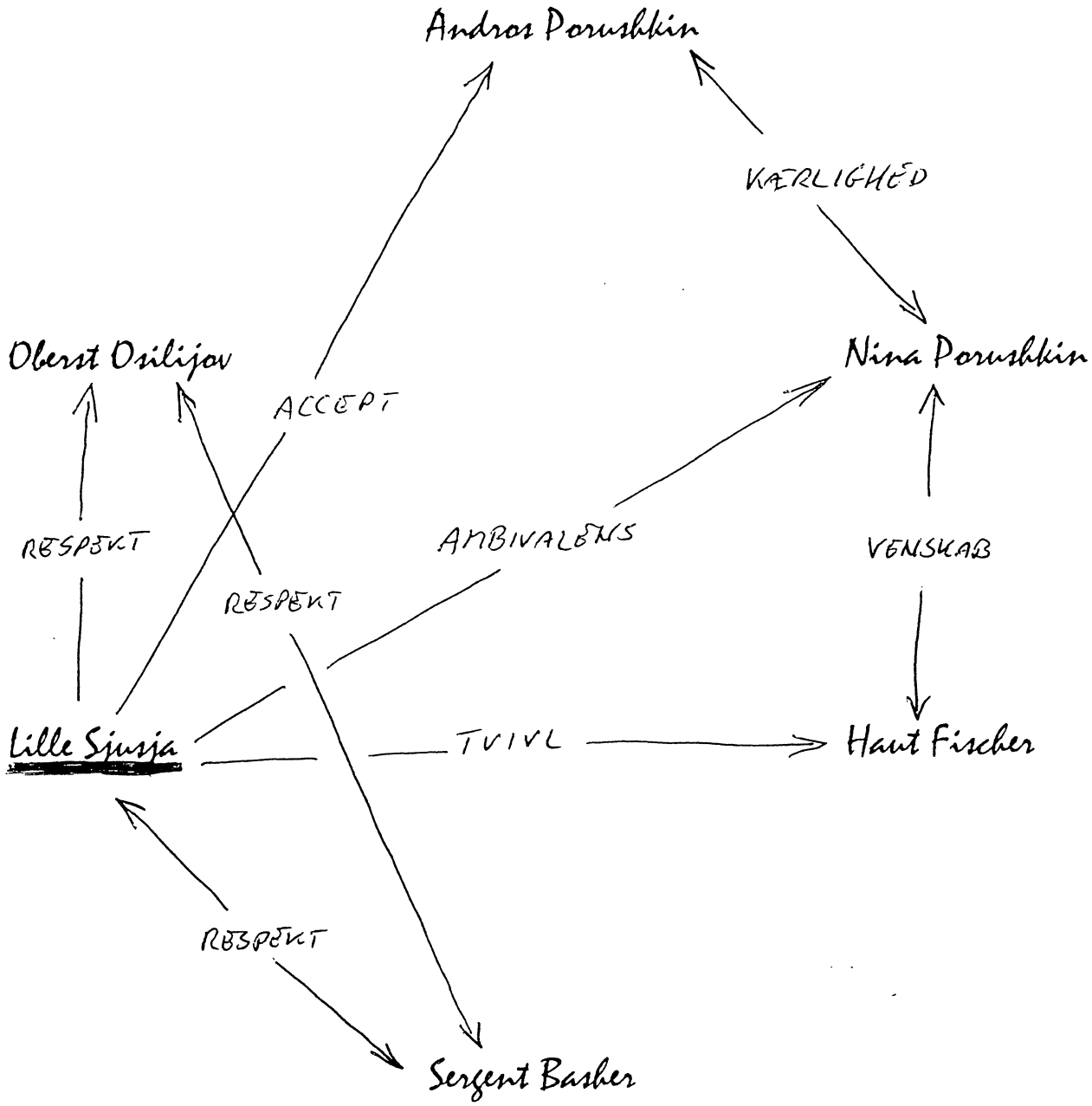
Andras Porushkin
KÆRLIGHED
Oberst Osilijov
Nina Porushkin
ACCEPT
RESPEKT
AMBIVALENS
VENSKAB
RESPEKT
Lille Sjusja
TVIVL
Haut Fischer
RESPEKT
Sergent Basher

Encyclopedia Sibiria

Admiral Kolchack
Leder af de imperialistiske tropper i Ural og Sibirien frem til sommeren 1921. Kolchack var en af de største fjender af det sovjettiske folk, og arbejdede i samarbejde med Det Tjekkiske Korps og imperialistiske kræfter på Sovjetunionens undergang indtil han endelig blev overvundet af den røde hær sidste sommer.

Vladimir Iljitsj Lenin
FORMAND FOR FOLKEKOMMISÆRERNES RÅD
Revolutionens stolte leder, Vladimir Iljitsj, står som en fader for vor stolte unge sovjetstat. Vi vil under hans ledelse og ved partiets utrættelige arbejde sætte alverden til vægs i de kommende årtier og inspirere arbejdere og bønder på alle kontinenter til at kaste åget fra sig og oprette selvstændige sovjetter og slutte sig til revolutionen.

Josef Visariónovitsj Stalin
KOMMISÆR FOR NATIONALITETSSPØRGSMÅL
Josef Visariónovitsj er en barsk mand, en god soldat og de små folks beskytter.

Tajga
Betegnelse for landskabet i den nordlige del af Sibirien. Tajgaen veksler faktisk fra tæt nålekrat i de sydlige egne over birkekrat i mellemegnene til til tundra, der kun er bevokset med mos og lave buske og blomster i de nordligste egne.
Fælles for alle egne i tajgaen er, at de ikke rigtig kan opdyrkes, så det eneste man kan leve af er fangst og eventuelt fiskeri.
Den eneste effektive måde at bevæge sig gennem tajgaen på er til fods eller ad floderne. Om vinteren kan man forsøge med hundeslæde; men på grund af det lille snefald er floderne for det meste stadig eneste mulighed for at komme frem.

Lev Davidovitsj Trotsky
UDENRIGSKOMMISÆR
Hvis Tyskland havde haft en general som Lev Davidovitsj, kunne de aldrig have tabt den store krig. Han har slået Franskmændene, Englænderne, Tyskerne, Amerikanerne, Polakkerne, Balterne, Denikins ukrainere, Kolchaks kosakker og det Tjekkiske korps, og nu kommer turen til Japanerne. Han er Den Røde Hærs geniale anfører og en god kommunist. Hvem ved - under Trotskys kommando vil vi måske en dag kunne marchere ind i Berlin.